

Fjerde nummer av
**THE
EUROPEAN
BRIDGE
REVIEW**

er nå kommet ut

AV INNHOLDET KAN NEVNES:

"A Question Of Style" (M. Harrison-Gray) — "This is America" (George W. Beynon) — "Efficient Police" (Eric Jannersten) — "It's The Chucks That Count" (Guy Ramsay) — "To Bid or Not To Bid" (Herman FilarSKI) — "Palooka's Reminiscences" (Robert Darvas) — "New suit at the Three-level" (Rolf Boe) — "More Suit-Preference" (Egil Wang) — "The Penalty Double" (Charles H. Goren)

Helårsabonnement kr. 25:—

Abonnement kan tegnes gjennom Bridgejournalen, postgirokonto 134 29
Gratis prøveeksemplar kan fås ved å skrive direkte til ekspedisjonen
— The European Bridge Review, Klinten, Sverige

Bridge journalen

Nr 4 28. april
1950 - 2. årgang

I dette nummer:

Verdensmesterskap	110
Norsk Bridgeforbunds oppgaveturnering	111
De små trumfene	
Egil Wang	114
Viktige nøkkelkort	
Nils Steen	116
Forbundets årsberetning ..	118
Frie meldinger	
Rolf Bøe	119
Sannsynligheter og spill	
Einar Werner	121
Gambling i parturnering	
Egil Wang	123
Reds spalte	125
På bølgelengde med makker	127
Siden sist	128
Eksamensprøven	131
Våre 20 spørsmål	138
Fra Nord til Syd	141
Resultatet av marskon-kurransen	143
Når er det?	143

Bridgejournalen

Ans. utg. Eric Jannersten

Red. ROLF BØE

Snarøya

Telefon 46 02 91

Postgiro 134 29

Abonnementspris 1950 kr. 12:-

Utkommer med 10 nummer pr år

Lederen

Til tross for at det mange ganger har vært på tale er det hittil blitt med et verdensmesterskap i bridge. Det ble arrangert i forbindelse med Europamesterskapet i Budapest i 1937, hvor to utvagte amerikanske lag stilte opp.

Det var nummer to i det amerikanske mesterskapet samme år (vinnerne hadde trukket seg fra Europareisen) og et lag valgt ut av Ely Culbertson.

Verdensmesterskap

Resultatet kjener vi alle, Østerrike og Culbertsons lag nådde finalen, og her vant Østerrike stort.

Dette er det eneste verdensmesterskap som er anerkjent av Europa, og hvor lag valgt ut av den europeiske brideliga eller dens forløper International Bridge League har deltatt. Ellers har amerikanerne mange ganger arrangert "verdensmesterskap" uten europeisk deltagelse, og dessuten arrangerte Culbertson et "verdensmesterskap" i 1933. Han reiste med et lag til England, tok med seg en stor pokal, slo et engelsk lag han selv hadde tatt ut, og tok med seg pokalen og "verdensmesterskapet" hjem igjen.

Hvis det ikke hadde vært noen europeisk bridgeorganisasjon på den tiden kunne vi kanskje ha godtatt påstanden om verdensmesterskap, men International Bridge League arrangerte faktisk sitt første Europamesterskap i London samme år. Her deltok engelskmennene med et lag som etter deres eget utsagn var bedre enn det som tapte for Culbertson, men det hindret ikke at tre-

fire andre europeiske nasjoner, Norge iberegnet, kom foran England.

Derimot kan en annen kamp kanskje få tittelen "uoffisielt verdensmesterskap", nemlig en kamp mellom et engelsk og et amerikansk lag i London ifjor. Offisielt var dette bare en kamp mellom et engelsk og et amerikansk klubblag, men faktisk var det årets europeiske mestre som møtte de amerikanske mestre.

I et par år har det vært diskutert å arrangere et verdensmesterskap på Bermudas. Stedet er valgt fordi det er en britisk koloni som ligger "omtrent halvveis" mellom USA og Europa. På Bermudas kan turneringen arrangere for pund istedenfor dollar, og det passer svært godt for europeerne.

Dessuten har hotellorganisasjonene på Bermuds kommet med et meget godt tilbud. De er interessert i å trekke dollars til stedet, og er derfor villig til å føre turneringen på reklamekonto. De betaler alle spillerne utgifter under oppholdet, og kan muligens påta seg å bekoste de lange reisene også.

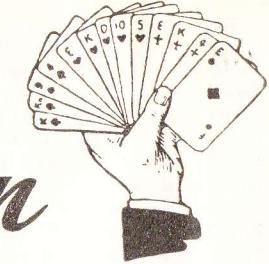
EBLs president har nettopp vært på Bermudas og konstaterar at arrangementet nå er klart. Datoen er fastsatt til 11–19 november i år. Tre lag stiller opp. Det ene laget tas ut av den amerikanske brideligaen, det andre av den engelske Portlandklubben, og det tredje av den europeiske brideligaen. Siden det britiske verdensriket er en organisasjon for seg innen bridgen, vil ikke England og Irland bli tatt ut til å representere Europa, selv om ett av landene skulle bli Europamestre. I så fall reiser nummer to i årets Europameisterskap isteden.

Det er meningen å spille i seks dager. Hver dag spilles 75 spill, det vil si 50 spill for hvert lag, idet hvert lag får en frirunde. Tilsammen blir det altså 300 spill for hvert lag, 150 i hver kamp, og det må man jo si er en passende prøve.

Beregningsmåten blir sannsynligvis direkte score. Vi kan neppe tenke oss at amerikanerne vil gå med på noe annet, og engelskmennene foretrekker også denne beregningen. I kamper med så mange spill har det forøvrig mindre å si, for da kommer nok det beste laget til å vinne uansett hvilken beregningsmåte man bruker.

Rolf Bøe.

Bridge journalen

Nr. 4

28. APRIL 1950

2. årgang

Norsk Bridgeforbunds oppgaveturnering

Spill nr. 1

Nord gir, ingen i faresonen

♠	E-D-kn-3
♥	K-D-7-4
♦	9-8-6
♣	E-2
6-2	
♥ E-10-9	♠ 10-9-8-7-4
♦ D-7-2	♥ 8-6-5-2
♣ K-kn-8-6-5	♦ 10-5
	♣ D-7
♠ K-5	
♥ kn-3	
♦ E-K-kn-4-3	
♣ 10-9-4-3	

Meldingene:

Culbertson			
Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	2 ♦	pass
2 ♥	pass	2 gr	pass
3 gr	pass	pass	pass

Vienna

1 ♣	pass	2 ♦	pass
2 ♥	pass	2 gr	pass
3 gr	pass	pass	pass

Klöver seks kommer ut. Med mindre ruterfinessen skulle holde kan ikke Syd få ni stikk før motparten kommer inn, og den første oppgaven blir derfor å gardere seg mot fordelingen 5–2 i kløver. Det ser ut som om Vest ikke kan ha alle de tre manglende honnrene, ellers ville han vel ha startet med kongen. Følgelig bør Syd straks stikke med esset på bordet. Sitter fargen 5–2 vil Øst da ha igjen en honnor singel, og vil blokere fargen.

I annet stikk trekker Syd best en liten hjerter til knekten. Vest må stikke, ellers kan han gi motparten tre hjerterstikk. Hans beste fortsettelse er liten kløver. Øst kommer inn og gir ruter igjen, men nå er Syd ovenpå. Han stikker høyt og innkasserer sine ni stikk, fire i spar, to i hjerter, to i ruter og et i kløver.

Som kortene sitter kan Syd vinne ved å ta ruterfinessen i det andre stikket også. Da får han ikke hjerterstikk, men til gjengeld får han fire ruterstikk. Denne spilleplanen inneholder imidlertid ett faremoment. Vest kan sitte med D–10 fjerde og ha to stoppere.

Spill nr. 2

Øst gir, Nord—Syd i faresonen

♠ 7-5	♣ 9-4-2
♥ K-D-7	♥ E-kn-10
♦ K-D-kn-10-4	♦ E-7-2
♣ 10-7-3	♣ E-kn-8-5

♠ 6-3	♣ 9-4-2
♥ 8-5-4-2	♥ E-kn-10
♦ 9-6-3	♦ E-7-2
♣ 9-6-4-2	♣ E-kn-8-5

Meldingene: (likt etter Culbertson og Vienna)

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♣	2 ♠	pass	3 ♦
pass	3 ♠	pass	4 ♠
pass	pass	pass	

Desværre kunne vi ikke få med noen av spillene fra Norsk Bridgeforbunds oppgaveturnering i forrige nummer. Vi måtte enten skyte ut disse spillene, resultatene i uttagningsturneringen eller de nye love-ne, og da synes vi det andre var viktigst å få med.

Men nå kommer spillene. Vi gir kommentarene til de åtte første spillene i dette nummeret, og kommer igjen med de åtte siste i neste nummer. Spillene er konstruert av den kjente spilleren Leif Christiansen.

Kløver to kommer ut, og Øst stikker straks med esset. Vest er sannsynligvis helt blank, og da er den eneste betsjansen at Syd har tre små hjerter og to små ruter. Men da må hjerter angripes straks, før Syd får tid til å kaste en hjertertaper på ruterne. Øst spiller derfor hjerter knekt tilbake. Om bordet stikker eller ikke er likekyldig, men la oss si damen kommer på. Så trumfes det ut, og når ruter spilles må Øst lasjere en gang. Siden stikker han, og frir seg med en ruter, og kan deretter sitte og vente på de to hjerterstikkene.

Spill nr. 3

Syd gir, Øst—Vest i faresonen

♠ D			
♥ kn-9-5-4-3-2			
♦ 3			
♣ D-10-9-6-5			
♠ K-kn-10-9-7-6	5-3-2		
♥ E-6	10-8-7		
♦ K-kn-8	♦ E-7-2		
♣ E-4	kn-8-3-2		
♠ E-8-4			
♥ K-D			
♦ D-10-9-6-5-4			
♣ K-7			

Meldingene: (likt etter Culbertson og Vienna)

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	2 ♠	pass	3 ♠
pass	4 ♠	pass	pass
pass			

Utspill ruter tre.

Vansketheten for Vest ligger i at han bare har en innkomst på bordet. Det et bare tilsynelatende at utsplilet

er gunstig, idet Nords treer sikkert er en singelton. Hvis Vest stikker på bordet og spiller spar er han imidlertid bet i alle tilfelle, idet han må avgå et stikk i hver farge.

Veste eneste sjansen er derfor å la utsplilet gå hjem, slik at han får fanget ruter dame, og deretter spille sparkongen. Da vinner han hvis Nord har spardamen singel, og noen annen sjanse har han ikke.

Spill nr. 4

Vest gir, alle i faresonen.

♠ kn-6-3			
♥ E-K-7-5			
♦ 10-4-2			
♣ E-K-8			
♠ E-5	♠ K-10-9-2		
♥ 9-6	♥ D-10-4		
♦ kn-8-6-5-3	♦ 9		
♣ 7-4-3-2	♣ D-kn-10-9-5		
♠ D-8-7-4			
♥ kn-8-3-2			
♦ E-K-D-7			
♣ 6			

Meldingene:

Culbertson

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	1 ♥	pass	3 ♥
pass	4 ♥	pass	pass
pass			

Vienna

pass	1 ♠	pass	1 gr
pass	2 ♦	pass	2 ♥
pass	3 ♥	pass	4 ♥
pass	pass	pass	

Nord skal være spiller. Kløver dame kommer ut. Nord stikker, og trekker to ganger trumf, men damen faller ikke. Den neste sjansen til å få kontrakten er at ruterne sitter 3—3, men to ganger ruterspill avslører fordelingen. Om Øst stjeler eller ikke er likekyldig.

Den eneste sjansen er nå at Nord kan få et sparstikk. Da man regner det sannsynlig at esset og kongen sitter fordelt, blir den eneste muligheten at en av motspillerne har en dobbelton, og man kan finne ut hvem det er. Da Vest har vist lengde i ruter er det mest sannsynlig at det er ham som er kort i spar. Alså liten spar fra bordet, og Nord går på med knekten. Øst kommer inn. Neste gang spilles liten spar både

fra Nord og Syd, og Vests ess faller, slik at damen på bordet blir godspilt.

Spill nr. 5

Nord gir, Nord—Syd i faresonen

♠ E-D-10-9-8-2			
♥ 9-6			
♦ K-7			
♣ 10-5			
♠ 6-3	♠ 7-5-4		
♥ E-kn-10-8-5-4	♥ 2		
♦ D-kn-8	♦ E-9-6-4-3-2		
♣ 8-3	♣ 9-7-4		
♠ K-kn			
♥ K-D-7-3			
♦ 10-5			
♣ E-D-kn-6-2			

Meldingene: (likt etter Culbertson og Vienna)

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	2 ♣	2 ♥
2 ♠	pass	4 ♠	pass
pass	pass		

Hjerter to kommer ut, bordet legger damen og Vest får for esset. Han kan nå gi sin makker en stjeling, men det gir ikke beten. Det er ikke stikk å få hverken i spar eller kløver, derfor må man ha to ruterstikk hvis det skal være snakk om bet. Det er mulig hvis Nord har kongen og Øst esset, men da må ruter spilles fra Vest i det andre stikket. Enten Nord dekker med kongen eller ikke kan det ordnes slik at Vest er inne eller kommer inn igjen, og nå er tiden inne til å gi makker hjerterstjellingen.

Spill nr. 6

Øst gir, Øst—Vest i faresonen

♠ kn-10-5-3			
♥ K-10-8			
♦ E-9-5			
♣ 7-4-2			
♠ K-4	♠ E-9-6		
♥ kn-5-3-2	♥ D-6-4		
♦ kn-6-3	♦ D-8-4-2		
♣ D-10-8-5	♣ E-K-kn		
♠ D-8-7-2			
♥ E-9-7			
♦ K-10-7			
♣ 9-6-3			

Meldingene:

Culbertson

Øst	Syd	Vest	Nord
1 gr	pass	pass	pass
1 gr	pass	pass	pass

Spar to kommer ut. Melderen ser seks sikre stikk, og det syvende kan han få hvis motparten tvinges til å spille hjerter eller ruter. Skal han selv røre disse fargene risikerer han ikke å få stikk i dem. Derfor stikker han med spar kongen på bordet og spiller fire ganger kløver. Deretter kommer en spar til esset, og en spar til, som setter motstanderne inn. Forsvarerne kan nå ta to sparstikk, to hjerterstikk og to ruterstikk, men til slutt er de nødt til å gi melderens stikk enten i ruter eller hjerter.

Spill nr. 7

Syd gir, alle i faresonen

♠ E-7-5			
♥ D			
♦ D-kn-8-2			
♣ E-10-8-7-4			
♠ 10	♠ K-D-kn-4-3		
♥ E-K-10-9-8-2	♥ kn-6-4-3		
♦ 9-3	♦ 6-5		
♣ D-9-6-2	♣ kn-3		
♠ 9-8-6-2			
♥ 7-5			
♦ E-K-10-7-4			
♣ K-5			

Meldingene: (likt etter Culbertson og Vienna)

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	1 ♥	2 ♣	2 ♠
pass	3 ♥	4 ♦	pass
5 ♦	pass	pass	pass

Hjerter ess kommer ut, og Vest skifter vel til spar ti. Bordet stikker, ellers kan man risikere at Vest får stjeling. Så spilles to ganger trumf, og deretter titter man på kløverne. Først kongen, så esset og deretter en stjeling. Hvis fargen hadde stittet rundt ville resten ha vært opplagt, men nå finnes det bare en sjanse til, nemlig at Vest ikke har flere spar. En hjerter spilles til stjeling, så kommer kløver fra bordet, Syd leg-

De små trumfene

Egil Wang

Det er ingen sak å sikre seg stikk for de høyeste trumfene. Heller ikke er det noen vanskeligheter forbundet med å sikre seg langfarestikk i trumf, når man bare har råd til å trekke ut motpartens trumper.

Men det er desværre mange spill hvor man er nødt til å la motspillerne få ha trumf igjen til langt ute i spillet, og her må man mange ganger være litt omhyggelig for å sørge for at det ikke skjer noe galt.

Nord gir, ingen i faresonen.

♠ 8-6-3-3	♥ E-5	♦ 9-8-7-3	♣ kn-7-2
♥ D-9-7	♦ K-D-kn	♦ E-10-6-5-2	♣ K-9-8
♦ K-D-kn	♣ D-10-6-3	♦ E-K-D-7-4	♣ E-5-4
♣ D-10-6-3	♦ E-K-D-7-4	♥ K-10-3-2	♦ 4
♦ E-5-4	♣ K-9-8	♦ 4	♣ E-5-4

Meldingene gikk:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	1 ♠	pass
2 ♠	pass	4 ♠	pass
pass	pass		

ger en spar, og Vest kommer inn. Han må spille hjerter tilbake, Nord stjeler og Syd kaster enda en spar, og den siste sparen forsvinner på Nords femte kløver.

Spill nr. 8

Vest gir, ingen i faresonen

♠ 3	♥ 8-7-4	♦ K-D-10-5-2	♣ E-D-8-3
♥ 8-7-4	♦ K-D-10-5-2	♦ E-kn-6	♣ 9-6-4-2
♦ K-D-10-5-2	♣ E-D-8-3	♣ E-8-3	♠ 9-6-4-2
♣ E-D-8-3	♠ 9-6-4-2	♦ 9-6-4-2	♥ E-kn-6
♠ 9-6-4-2	♥ E-kn-6	♣ E-8-3	♦ K-D-10-5-2
♥ E-kn-6	♦ K-D-10-5-2	♦ 9-6-4-2	♣ 9-6-4-2
♦ K-D-10-5-2	♦ 9-6-4-2	♣ 9-6-4-2	♠ 9-6-4-2
♣ 9-6-4-2	♦ 9-6-4-2	♦ 9-6-4-2	♥ E-kn-6
♦ 9-6-4-2	♦ 9-6-4-2	♦ 9-6-4-2	♦ K-D-10-5-2
♣ 9-6-4-2	♦ 9-6-4-2	♦ 9-6-4-2	♣ 9-6-4-2

Vest startet med ruterkongen, og fortsatte fargen. Syd stjal den andre ruteren, og trakk trumf to ganger. Flere trumper hadde han foreløpig ikke råd til å trekke, fordi han måtte dekke to hjerter med trumf på bordet. Derfor tok han esset og kongen i hjerter og stjal en hjerter. Inn på egen hånd igjen på kløveresset, og enda en hjerter ble spilt. Vest var også nå renons i hjerter, men han kunne så gjerne få stjele. Da ville bordet bare kaste en kløveraper, og det eneste Vest hadde oppnådd ved stjelingen sin var å stjele et av sine egne kløverstikk.

Dette så imidlertid Vest også, og da han var en god spiller lot han være å stjele. Istedet kastet han den siste ruteren sin. Bordet måtte stjele, og nå var det ikke morsomt å være Syd. Blindemann hadde to ruter og to kløver igjen, Syd hadde to kløver og damen og syvere i spar. Men det var ikke mulig å få mer enn et stikk, fordi Syd ikke kunne komme hjem og få trukket ut Vets sparknekt. Motparten kunne derfor dirigere spillet, og Vest kunne alltid innrette seg slik at hans sparknekt ble brukt til å stikke Syds syver.

Syds store feil var at han ikke sikret

Meldingene: (likt etter Culbertson og Vienna)

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♠	2 ♦	2 ♠	3 ♦
3 ♠	pass	4 ♠	pass

Ruter konge kommer ut, og bordet stikker med en gang. Deretter trumfes ut, og så er det spørsmål om hvordan kløverne og hjerterne skal behandles. Det er mange måter å spille på, men den sikreste er å spille liten kløver opp mot nieren. Nord får for damen og spiller hjerter, og denne må Øst la gå. Syd kommer inn, men kan ikke spille hjerter igjen. Derved er melderden ovenpå. Han kan spille kløver en gang til, og når Nord kommer inn på esset og spiller hjerter kan han stikke med esset på bordet. Han går hjem på ruterstjeling, og bordets siste hjerter forsvinner på kløver.

seg stikk for trumf syv i tide, før Vest fikk anledning til å kaste seg renons i ruter. Etter å ha stjålet den første hjerteren skulle Syd ha gått hjem på ruterstjeling. Så kunne han ha spilt sin siste hjerter mot bordet, og nå ville det være likegylig hva Vest gjorde. Hvis han ikke stakk kunne bordet stjele, så kunne Syd gå hjem på kløveresset, og spar dame ville ha gitt det tiende stikket.

Her er et spill av den samme typen, om enn litt annerledes. Vest satt igjen med en høy trumf, men fikk ingen annen glede av den enn å stjele sin makkers stikk.

Øst gir, Øst—Vest i sonen.

♠ 9-7-3	♥ E-D-4	♦ 9-7-2	♣ E-K-D-5
♥ E-D-4	♦ 9-7-2	♣ E-K-D-5	♠ 9-7-3
♦ 9-7-2	♣ E-K-D-5	♠ 9-7-3	♥ E-D-4
♣ E-K-D-5	♠ 9-7-3	♥ E-D-4	♦ 9-7-2
♠ 9-7-3	♥ E-D-4	♦ 9-7-2	♣ E-K-D-5

Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♠	2 ♦	2 ♠	4 ♥
4 ♠	5 ♦	D	pass
pass	pass		

Spar to kom ut, og Syd stjal. Deretter kom hjerterknekten, som fikk lov til å løpe. Vests renons var ikke videre oppløftende, det så ut som om spilleren var nødt til å tape to ruterstikk og et trumfstikk. Men Syd var ikke av den typen som ga opp. Han gikk inn på bordet på kløverdammen og stjal enda en spar. Deretter gikk han inn på kløverkongen og stjal den siste sparen. Nå kom en hjerter till bordets dame, på kløveresset forsvant en ruter, og deretter ble den siste kløveren stjålet med Syds siste trumf.

Nå hadde Syd fått ni stikk. Han fortsatte med å ta for ruteresset, og spilte så en ruter til. Vest satt nå med bare stående kort, men Nord var nødt til å få for trumfeset, og til slutt fikk Vest fornøyelsen av å stjele en av makkers vinnere med hjerterkongen.

Her er et spill hvor Syd heller ikke kunne trumfe ut, fordi han trengte en trumf som innkomst på bordet. Derved ble det imidlertid vanskelig å stjele en ruter, idet Vest kunne stjele over. For å

hindre det fant Syd fram til et meget morsomt spill:

Øst gir, Nord—Syd i sonen.

♠ E-6-2	♥ E-K-D	♦ E-K-8-6-2	♣ D-3
♥ E-K-D	♦ E-K-8-6-2	♣ D-3	—
♦ E-K-8-6-2	♣ D-3	—	—
♣ D-3	—	—	—
♠ D-kn-10-9-7-4	♥ —	♦ D-10-7-4	♣ —
7-4	kn-10-9	kn-9	6-4
♦ D-10-7-4	—	E-K-kn-10-9-8-7-5-2	—
kn-9	—	9-8-7-5-2	—
6-4	—	—	—

Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
4 ♠	pass	pass	4 gr
pass	6 ♥	pass	pass

Vest begynte med spardamen, som fikk løpe til Syds konge. En hjerter til damen viste at Øst var renons både i hjerter og spar, og derved ble det vanskelig å vinne kontrakten. Syd kunne ikke trumfe ut, fordi han trengte to innkomster på bordet for å etablere ruterfargen, hvis den satt fordelt 4—2. Men da det var sannsynlig at det eventuelt var Øst som hadde fire ruter, ville det heller ikke gå an å stjele den tredje ruteren før Vests trumf var trukket ut.

Men Syd fant en utvei. Han fortsatte med kløverdammen, og kastet selv en ruter. Øst kom inn, og ga kløver igjen. Syd stjal, så gikk han inn på bordet på ruter, og nå kunne han stjele en ruter før Vest var blitt renons. Deretter ble trumfene trukket ut, en ruter til ble stjålet, og sparesset var innkomst til de stående ruterne.

Legg merke til at det ikke går an å gi fra seg et ruterstikk, idet Øst da legger liten og Vest får for knekten. Han gir spar tilbake, og Nords innkomst er vekk.

Kom nå ikke og si at spillet er biløslig fordi Syd kan ta to trumper, trekke esset og kongen i ruter og stjele en ruter, som Vest kan stjele over. Det er riktig nog at bordet på denne måten får for trumfeset, og til slutt fikk Vest fornøyelsen av å stjele en av makkers vinnere med hjerterkongen.

VIKTIGE NØKKELKORT

Nils Steen

Det første man lærer når man begynner å spille bridge er å se verdien av essene og kongene. Litt senere begynner man å forstå at også damer og knekter har sin betydning, og når man også finner at mellomkortene, tiere, niere og åttene, har noe å si er man kommet langt. Men det skal en meget god spiller til for å forstå den store betydningen småkortene kan ha. Og enda bedre skal man være for å forstå verdien av *tilsynelatende verdiløse småkort*.

Med tilsynelatende verdiløse småkort mener jeg en kombinasjon som f. eks. 8-5-3, eller 8-4, eller 10-4 eller noe i den retningen. Slike kombinasjoner ser så uskyldige ut, det ser ut som om man har fått dem tildelt for å ha trygge avkast når det spilles en farge som man er renons i, men i virkeligheten er det mange ganger av meget stor betydning at hvert kort i en slik farge holdes. Det har kanskje ingen verdi for Deres egen hånd, men det kan være avgjørende for makker. Han kan ha en stopper i denne fargen, og når De så likeglad sløser med småkortene Deres bør det være temmelig klart for Deres motstander at det ikke er *Dem* som har stopperen.

Derfor bør De alltid være på vakt når De sitter med verdiløse småkort i motpartens nøkkelfarge. En nøkkelfarge forstår De vel er en farge som motparten har tenkt seg å få mange stikk i, bare den kan behandles slik at det blir minst mulig tap.

Syd gir, ingen i faresonen:

♠ E-5-3	♦ K-4-2
♥ 9-4-2	
♦ kn-4	
♣ E-kn-10-7-3	
♠ D-kn-10-8-5	♦ K-4-2
♥ E-8-7-6	♦ D-kn-10-3
♦ 9-7-3	♦ 8-6-2
♣ 5	♦ D-6-2
♠ 7-6	
♥ K-5	
♦ E-K-D-10-5	
♣ K-9-8-4	

Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦ pass	2 ♣ pass	3 ♠ pass	pass
2 gr	pass	3 gr	pass

Vest begynte med spardamen, og Syd stakk øyeblikkelig på bordet. Det ville jo ikke ha vært noe morsomt om han hadde lagt liten, og Øst hadde stukket over med kongen og gitt hjerter i retur. Så kom de fem ruterstikkene. Vest ga styrke i hjerter på den fjerde ruten, og på den femte lempet han kløver fem — den hadde han ingen bruk for, mente han.

Vest hadde nok ingen bruk for kløver fem. Men det hadde Øst. Sålenge den satt på makkers hånd kunne ikke Syd vite hvordan kløverfargen skulle behandles, men nå var det ikke vanskelig for ham. Han regnet med at intet fornuftig menneske kaster fra damen i en slik farge, følgelig trakk han kløver til esset, og da Vests renons ble oppdaget ble det jo bare herlighet og glede.

Vest unnskyldte seg etterpå med at han ikke kunne vite hvor viktig kløver fem var, men jeg er ikke tilbøyelig til å godta unnskyldningen. Han var en rutinert spiller, og bordets lange kløverfarge viste at det var en meget viktig farge. Så var det bare å tenke seg at Syd kanskje kunne ha ruterkongen for å forstå hvor viktig femmeren var.

Nord gir, ingen i faresonen.

♠ D-2	♦ kn-7-2
♥ 8-6-4	
♦ E-K-8-4-3	
♣ kn-7-2	
♠ K-7-6-4	♦ kn-9-8-3
♥ D-kn-7-4	♦ 10-9-5-2
♦ D-10-7	♦ 9-2
♣ 9-8	♦ 6-4-3
♠ E-10-5	
♥ E-K	
♦ kn-6-5	
♣ E-K-D-10-5	

Meldingene gikk:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦ pass	2 ♣ pass	3 ♠ pass	pass
2 ♦ pass	6 gr	5 ♠ pass	pass
pass	pass		

Syds seks grand er kanskje litt kontant, men hvorfor ikke? Han kan umulig klare å melde en eventuell syver pressist, det er meget store sjanser for en sekser, så hvorfor ikke melde den di-

rekte for ikke å gi motparten opplysninger.

Spar fire kom ut, Syd la toeren på bordet, Vest bidro med knekten og esset ga stikk. Spar dame fra bordet hadde vært bedre denne gangen, men det kan ikke Syd vite. Spar to sikrer to stikk i fargen i alle tilfelle, mens han kan risikere bare å få et hvis han legger damen, og Vest har knekten og Øst kongen.

Syd gikk på kløverne, og på den fjerde kastet Øst den lille, "ubetydelige" ruterkoeren. Men den fikk betydning. Syd var en skarp spiller, som satte seg til å tenke. Med 10-9-2 eller D-10-2 eller noe i den retningen ville nok aldri Øst ha lempet noen ruter. Det mest sannsynlige var at han hadde en dobbelton, og hvis det andre kortet var tieren el ler nieren kunne Syd vinne.

Følgelig fortsatte Syd med ruter knekt. Vest dekket, bordet fikk for kongen, og nieren falt. Hjem igjen på hjerteresettet, og ny ruter fra Syd. Vest la liten, men Syd hadde sin plan klar og knep med åtteren på bordet. Resten var til å legge opp.

Syd kunne aldri ha klart kontrakten sin hvis Øst hadde beholdt ruter to — ikke engang om han hadde tittet i kortene. Øst unnskyldte seg etterpå med at det var umulig for ham å se poenget, men heller ikke her kan unnskyldningen godtas. Bordets langfarge ligger der og forteller *hvor* Syd har tenkt å få sine tolv stikk, og da skal det ikke meget forstand til for å forstå at hvert kort man kvitter seg med i den fargen gir melder den større sjansen.

Syd gir, Nord—Syd i faresonen.

♠ 10-9	♦ 7-5-4
♥ 7-5-4	
♦ E-10-8-7-3-2	
♣ K-7	
♠ K-D-kn-8-6	♦ 7-4-3-2
♥ D-kn-10-6	♦ 9-8-3-2
♦ 5-4	♦ K
♣ 9-6	♦ 10-8-5-4
♠ E-5	
♥ E-K	
♦ D-kn-9-6	
♣ E-D-kn-3-2	

Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣ pass	1 ♦ pass	1 ♠ pass	uass
2 ♣ pass	3 ♦ pass	2 ♠ pass	pass
4 gr	pass	5 ♦ pass	pass
6 gr	pass	pass	pass

Rolf Bøe

Bridge-turneringer

Håndbok for turneringsledere

Kan fås hos alle bokhandlere

Neida, jeg har slett ikke sagt at meldingene er idéelle. Seks ruter er en langt bedre kontrakt, som man har sjanse til å vinne selv om man må gi fra seg stikk for ruterkongen, og selv om spar kommer ut. Dessuten kan seks ruter ikke gi mer enn en bet, mens seks grand kan gi mange beter.

Det er kanskje nødvendig å spandere et par ord på Syds to spar også. Det er en gammel traver for å prate motparten vekk fra idéen om å spille spar ut. Hvis Nord går videre i spar finnes det midler nok til å stagge ham. Da er riktignok bløffen avslørt, men da er heller ikke sparutspill så farlig lenger.

Her var imidlertid Vest for sterkt til å gå på den limpinnen. Han startet med sparkongen, og Syd kunne like gjerne stikke med en gang. Han trakk deretter noen kløvere, og selvfølgelig skulle Vest benytte anledningen til å kvitte seg med en av sine "betydningsløse" ruter.

Syd ble øyeblikkelig klar over at Øst hadde ruterkongen, for intet fornuftig menneske kaster ruter i denne situasjonen hvis han er klar over poenget i spillet. Derfor ble det uhyre enkelt, Syd kunne ikke vinne med mindre Øst hadde ruterkongen singel. Han trakk øyeblikkelig liten ruter til esset, og tretten stikk var et faktum som ikke kunne bestrides.

Moralen er at intet kort er viktigere enn dem man har i motpartens nøkkelfarge. I disse spillene var forsvarerne ikke presset, de kunne godt ha kastet av i andre farger. Men selv om man har store vanskeligheter med å beholde slike småkort bør man gjøre det hvis det overhodet er mulig. Skulle man være så uhedlig å oppgi en stopper i en annen farge er det likevel ikke fullt så viktig, for det betyr kanskje bare tapet av et stikk, mens stikkene kommer rullende som kulene i et istykkerslått kulelager

hvis melderen får ordnet opp nøkkelfargen sin.

Her skal vi se et spill hvor Øst fikk sin belønning fordi han forsto dette po-enget:

Syd gir, Øst—Vest i faresonen.

♠ E-7-5	♦ K-10-5	♥ 9-2	♣ K-D-kn-4-3
♥ 7-5	♦ D-4	♦ K-D-10-8-4-3	♦ 10-9-6-2
♦ 9-3	♦ E-kn-6	♦ 7-6-2	♣ 8
♣ 9-3	♦ E-kn-9-8-3	♦ 8	♣ E-7-5
N	V	Ö	S

Meldingene gikk:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	pass	2 ♣	pass
3 ♣	pass	3 ♦	pass
3 gr	pass	pass	pass

Spar kom ut, bordet lasjerte en gang men stakk den andre. Deretter kom fem kløvere. Øst tviholdt på de tre små ruterne sine, og lempet isteden treeren, fireren, åtteren og tieren i hjerner.

Og Syd gikk i fellen. Han regnet med at Øst måtte ha noe å beskytte i farven når han holdt så godt på den og isteden ofret alle hjørterne sine, derfor trakk han ruterkongen og en ruter til, knep med knekten på egen hånd, og gikk bet.

Dette spillet forekom i en lagkamp, og pussig nok hadde ruter dame og ruter syv byttet plass ved det andre bordet. Kontrakten ble den samme, men her kastet Øst en ruter så fort han fikk sjanse til det. Sannsynligvis ville Syd ha latt seg lure av denne likegladheten med fargen, han hadde vel plasert Vest på damen tredje hvis det ikke var fordi Vest også kastet ruter, på den femte kløveren. Hva skulle han med ruter flere? Det kunne Øst fortelle ham etterpå, for nå var det bare tre ruter ute, og Syd hadde ingen vanskeligheter.

For å gjøre tragedien fullstendig skal jeg berette om at Vest angrep sin makker etterpå fordi han kastet en ruter. Hadde han ikke gjort det ville Syd ha gått bet, mente Vest. Øst prøvet å forklare seg, men alt prellet av på Vest. "Tøys", avgjorde han bestemt.

Slik kan det gå.

Forbundets årsberetning

Norsk Bridgefobund har sendt ut sin årsberetning for 1949. Av denne framgår at forbundet nå har 14 645 medlemmer, fordelt på 536 klubber og 31 kretser, mens tallene fra fjor var 15 347 medlemmer, 543 klubber og 30 kretser.

Regnskapet viser et overskudd på kr. 765.95, som brukes til avskrivning. De samlede inntektene er på kr. 27 218.78, men heri er inkludert kr. 11 350.78, som er samlet inn på ekstraordinær måte til dekning av utgiftene til Europamesterskapet og Nordisk Mesterskap. Forøvrig er kontingenent den største inntektsposten — kr. 14 634.00.

De største utgiftene er representasjon i internasjonale turneringer kr. 11 350.78 (som også helt er dekket utenfor det vanlige regnskapet) underskudd NM klubber 1949 kr. 1677.87, underskudd NM par kr. 526.45, årskontigent EBL 599.81, pluss de vanlige postene lønninger og kontorhold, trykksaker, rekvisita, porto og telefon, reisebidrag utenbyggstyresmedlemmer, representasjon etc.

Forbundet har en formue på kr. 20 575.88. Hertil kommer et propagandafond på kr. 1215.10 og en rest fra damenes innsamlingsfond 1949 på kr. 572.65.

Tinget avholdes lørdag 20. mai kl. 17 i Hotell Phoenix, Trondheim. Her møter delegerte etter vanlige regler.

Forbundet har nå 11 autoriserte forbundsturnersledere og 23 autoriserte bridgeørere.

De nye lovene

De nye lovene for robberbridge foreligger og er til salgs i alle Narvesens

kiosker. Pris kr. 2.25.

De nye lovene for duplikatbridge er utkommet og kan bestilles fra Norsk Bridgefobunds kontor, Jacob Aallsgt 46, Oslo. Pris kr. 2.75 + porto kr. 0.25. Ved ordre på minst fem eksemplarer sendes lovene portofritt.

Frie meldinger

Rolf Bøe

Det er en alminnelig oppfatning at man skal være sterkere for å kunne melde etterat motparten har slengt inn en melding når makker har åpnet enn hvis motparten bare har meldt pass. Denne regelen er — som de fleste andre regler — laget for robberbridge, og der er den vel og bra. Men i duplikatbridge — hva enten det dreier seg om parturering eller lagkamp — er det slett ikke sikkert at regelen er så god. Forskjellen er at i robber spiller det ikke så stor rolle enten man selv eller motparten får en delkontrakt. Men i duplikat er det annerledes. I parturering kan det bety forskjellen mellom topp og bunn, og i en lagkamp kan det være 3—4 ep tapt, je i enkelte tilfelle kan man til og med tape 5 ep.

Saken er at både makker og en selv kan få vanskeligheter ved å melde senere når motstanderne har gitt til kjenne at de akter å delta i meldingene. Da kan man lett risikere at melderundene blir "spist opp", slik at man ikke får fortalt hverandre hva man har hvis det ikke skjer fort. La oss si De har:

♠ 10-6-4 ♠ 8 ♦ 9-7-5-2 ♣ K-8-6-4-2

De sitter Syd og er i faresonen, mens motparten er utenfor. Deres makker Nord åpner med en ruter, Øst melder en spar, og så er det Deres tur.

Uten melding i mellomhånd ville det ha vært en enkel sak. De melder to ruter, og makker er fullt orientert. Men nå skal De passe "etter boka" (fordi boka er skrevet for robberspillere).

Vel, la oss si De passer. Vest melder to spar, Nord og Øst passer, og så er det Dem igjen. Melder De nå tre ruter?

Det må da være langt farligere å melde ruterfargen på tretrinet enn på totrinnet. Vel, så passer vi også. Makker spiller ut, motparten får sine to spar og noterer +110 poeng, mens det etterpå viser seg at det er spilt tre ruter med tre trekk ved det andre bordet, også +110 poeng til motparten igjen. Sammenlagt gir dette i lagkamp 4 ep — det samme som motparten får når De utenfor faresonen melder tre spar mens motparten melder og vinner utgang.

Ergo skal vi melde. Men det går heller ikke bra, vi kan få en dobbling på halshagen, og kan være glad til om vi går en

bet. Det vil si i parturering er det ingen ting å være glad for, for en doblet bet i faresonen pleier å være bunn i seg selv når ingen har utgang. Men i lagkamp er det tross alt ikke mer enn 2 ep vi mister. Men her er farene til gjengjeld at vi skal gå to bæter, da får motparten hele 5 ep, eller det samme som verdien av en utgang i faresonen.

Og hele vanskeligheten kommer av at vi unnløt å melde to ruter med en gang — i det øyeblikk da det var noenlunde farefritt å vise hva vår hånd var verdt. Hadde vi gjort det kunne vi etterpå ha sittet og tenkt på badestrands og penne piker, mens makker klarte resten. Da ville han ha vært fullt orientert om vår styrke, og han hadde kunnet avgjøre spørsmålet med en langt større grad av sikkerhet.

La oss ta et eksempel til. Syd har:

♠ D-9-5 ♠ E-8-6-3-2 ♦ 9-2 ♣ kn-7-6

Jeg går ut fra at vi er enige om å melde to spar hvis makker åpner med en spar og mellomhånden passer. Hvis ikke systemet Deres tillater to spar her, fordi De bare har tre kort i makkers farge, er det synd på systemet Deres.

Men la oss se på hva som skjer hvis Øst melder to hjørter og De passer. Denne gangen kan vi jo si at ingen er i faresonen. Vest passer, og Nord melder to spar. Øst passer også, og så er det Dem.

Er Nords melding avgitt fordi han fremdeles ikke har oppgitt håpet om utgang, eller er det fordi han plaserer noe hos Dem når motparten stanser på to ruter, og ikke er villig til å gi seg så lett? Kanskje to spar står, kanskje det er bet i tre ruter mens to ruter står, og makker får presset motparten opp det ekstra hakket.

Det er sannelig ikke så lett å si, for Nord behøver ikke å ha andre meldinger til disposisjon enten han mener det ene eller det andre. La oss først si De melder, og så viser det seg etterpå at to spar står mens det er en bet i tre. Denne gangen taper De bare 3 ep, fordi jeg har vært snill nok til å forutsette at De ikke er i faresonen, men hvis De skulle være i faresonen og en motspiller skulle finne på å doble kan det gi 4 ep i tap.

For ikke å snakke om at De i partnerring kan risikere bunn i alle tilfelle.

Når makker er tynn er det også ingen vits i å melde. Men det er like galt å passe hvis han er sterkt. Da haler han kanskje iland fem trekk, og kaller Dem alt mulig fordi De "melder som e' knehone", som det så vakkert heter i jargongen.

Se hvor meget lettere det ville ha vært hvis De hadde meldt to spør med en gang. Hvis makker ikke har noe nevneverdig passer han, og hvis motparten etterpå skulle melde tre ruter og makker tre spør så forstår De at hensikten er å "krige", ikke å prøve å nå utgang. På den samme måten forstår De at hvis makker melder tre spør med en gang, uten å vente på tre ruter, så er det fordi han tror på utgang. Og endelig kan han hvis han er sterkt nok melde fire spør direkte, og noe sånt må han nok gjøre denne gangen, for når De først har meldt to spør må De selvfølgelig sette hengelås på munnen for resten av denne omgangen.

Her skal De til skrekke og advarsel få se et spill fra en lagkamp for ganske kort tid siden — helt nøyaktig fra en kretskamp i Oslo i vinter:

Syd gir, Nord—Syd i faresonen

♠ 9-7-5-4	♥	♦ 9-6-5	♣ E-8-6-2
♥ 8-2			
♦			
♣ E-K-10-7-4	♦ K-D-10-3	♦ 9-3	♣ K-kn-7-3-2
♦ D-8-4	♦ N	♦ V	♦ S
♣ 10-9-5-3	♣ K-7		
♠ E-kn-6-2			
♥ D-kn-6-5			
♦ E-10			
♣ D-kn-4			

Meldingene ved det første bordet gikk:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	2 ♥	2 ♠	3 ♦
pass	pass	pass	

Øst var et øyeblikk inne på tanken å doble to spør, men han lot det være. Det var for farlig, han kunne lett risikere at kongene i de to slette fargene kom i mellomhånd, og da kunne motparten kanskje til og med få overstikk. Han ville iallfall vente en runde før han slo til. Men det ble ingen neste runde, fordi både Nord og Syd fant ut at tre spør ville bli for farlig når ikke makker kunne melde en gang til.

U. S. A.

U. S. A. har nettopp avgjort to av sine viktigste turneringer. Det er lagturneringen "The Vanderbilt Tournament", også kalt lagturneringens blå bånd, og det individuelle mesterskapet.

Vinnerne av Vanderbilts turnering ble Howard Schenken, Johnny Crawford, George Rapee, Sam Stayman og Sidney Silidor, også tre av de spillerne som var med å tape så stort mot England ifjor. Schenken og Silidor var de eneste som ikke var med den gangen. Nummer to ble Helen Sobel, Charles H. Goren, B. Jay Becker og Myron Field.

I den individuelle turneringen vant Morrie Elis, med Robert Appleyard på annen og Wm. Lipton på tredje plass. Leventritt, den fjerde spilleren mot England ifjor, ble nummer fem.

Ved det andre bordet passet Nord i første runde, og derved ble det en annen utvikling. Meldingene gikk:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	2 ♥	pass	3 ♦
pass	pass	3 ♠	D
pass	pass	pass	

Resultatet ble to doblede betre i faresonen, minus 500, mens Øst—Vest ikke fikk mer enn tre trekk i ruter ved det første bordet. Alså en differanse som ga 5 ep.

Jeg vet ikke om De har hørt betegnelsen "maskeringstaktikken". I krig kan man maskere et batteri, og fiendens fortropper går forbi uten å aane noen ting. Først når hele avdelingen er kommet inn i fallen braker kanonen løs, og da er det for sent å redde seg.

På den samme måten kan det lønne seg å maskere sin hånd etter at motparten har åpnet. Hvis man sitter med litt styrke i motpartens farge, og noen blader i andre farger, kan det være lurt å sitte maskert og vente på sjansen til å doble.

Men det er ikke fullt så anbefalelsesverdig å lokke makker eller seg selv inn i fallen. Det er det man kan risikere når man høyner kravet til støtte i makkers farge etterat motparten har meldt i mellomhånd. Plutselig oppdager man at man ikke vet hva man skal si, fordi man ved sin maskeringstpolitikk er blitt hindret i å få de riktige opplysningene.

Sannsynligheter og spill

Einar Werner

I nummer 1. begynte jeg en artikkelserie med ovennevnte titel. Vi gikk der igjennom noen enkle og grunnleggende matematiske betegnelser som "fakulteter" og den "runde parentesen", og dessuten hvordan man beregner antallet av kombinasjoner i de forskjellige tilfelle.

Jeg tror ikke at artikkelen var særlig vanskelig å forstå, og anbefaler den derfor til hver leser som vil følge med. De får forøvrig en måned på Dem, idet dagens artikkel kommer til å handle om sannsynlighetsbegrepet, hvor vi ikke får bruk for betegnelsene fra forrige artikkel. Men deretter har vi klarhet opp våre grunnbegreper og kan for alvor gi oss i kast med slike begreper som for eksempel det i bridge stadig tilbakevendende spørsmålet om å toppe eller knipe.

Det klassiske sannsynlighetsbegrepet

Vi starter med et eksempel. En vanlig terning har seks sider. Vi kaster den, og det finnes seks "mulige" tilfelle. Terningen slår en ener, en toer, en treer, en firer, en femmer eller en sekser. Nå spør vi: Hvor stor er sannsynligheten for at De skal få en femmer eller en sekser? Antall "ønskelige tilfelle", som matematikerne uttrykker det, er to, og sannsynligheten for en

femmer eller en sekser er $\frac{2}{6}$ (antall ønskelige tilfelle dividert med antall mulige), hvilket vil si en på tre. Dette er den klassiske sannsynlighetsdefinisjonen, som i professor Cramérs bok defineres slik:

Sannsynligheten for at en viss ting skal inntrefte er lik forholdet mellom antallet av ønskelige tilfelle dividert med antallet av muligheter, under forutsetning av at mulighetene seg imellom er like berettigede.

Ordene "seg imellom er like berettigede" er definisjonens Akillesheel og jeg vil straks peke på at den moderne matematikeren på grunn av dette helst ikke arbeider med det klassiske sannsynlighetsbegrepet. Hvordan kan man for eksempel på forhånd vite at en terning ikke er skjev? Den siden som har tallet seks er mer utgravet enn de an-

dre. Ødelegger ikke dette terningens jevnhet? Nåtidens matematikere vil derfor heller bestemme sannsynligheten på basis av "frekvenstall". D. v. s. han vil slå terningen et meget stort antall ganger. For deretter å bestemme sannsynligheten for å få en sekser vil han dividere antall ganger han har fått seks med antall ganger han har kastet. Matematikeren støtter seg da til "de store talls lov" (se nedenfor). Desværre er en slik prosedyre vanligvis for besværlig. Vi må derfor i det følgende forutsette at vår terning er symmetrisk og at kortenes blandning i bridge praktisk talt ikke spiller noen rolle. At blandingen spiller noen rolle kommer jeg tilbake til i en senere artikkel — matematikerne har bevist dette ved å kontrollere sine beregninger ved å gi et stort antall ganger.

Innen vi fortsetter er det lett å konstatere hva som er vissitet for at et tilfelle skal inntrefte, henholdsvis uteblibli. Sannsynligheten for det første er 1, og for det siste 0. Et eksempel:

En terning har 6 på alle sidene. Sjansen for å slå en sekser er da $\frac{6}{6} = 1$. Anta i stedet at vår spesialkonstruerte terning ikke har en sekser på noen side. Muligheten for å slå en sekser blir da $\frac{2}{6} = 0$.

Sannsynlighetsberegnings fødsel

Vi befinner oss i Paris omkring 1650. Der var en pasjonert spiller, Chevalier de Meré, om hvem man ikke vet stort mer enn at han hovedsagelig levet av terningspill. De Meré trodde at han takket være sin store praksis hadde funnet en del regler som det lønnet seg å følge. Han gikk til den berømte matematikeren, den meget religiøse Pascal og fremla sine erfaringer. Og Pascal var en så vidtsynt videnskapsmann at han — til tross for det for ham sikkert ubehagelige emne — så bort fra spill og lignende og bevisste at de Merés iakttagelser var riktige. Da ble en ny videnskap født — sannsynlighetsberegningen.

Ettersom redaktøren har lovet meg å få skrive utførlig om sannsynligheter

og spill kan jeg ikke dy meg for å nevne de Merés to historiske spørsmål samt Pascals svar. De Meré hadde funnet:

Hvis en person på like vilkår vedder om at han med en vanlig terning skal kaste en sekser i løpet av fire kast så er veddemålet fordelaktig i lengden. Men om han på samme like vilkår vedder om at han med to terninger i løpet av fireøgtyve kast skal kaste to sekssere minst én gang så er veddemålet ufordelaktig. De Meré så en paradoks i dette: 24 forholder seg til fire som 36 (antallet av muligheter ved hvert kast med to terninger) til 6 (antallet av muligheter ved hvert kast med en terning).

Pascal svarte som sagt. Vi begynner med de Merés spørsmål om sannsynligheten for å få minst en sekser med en terning på fire kast. Pascal regnet da etter et "baklengsprinsipp" som ofte brukes i lignende problem. Sannsynligheten for "feil" første gangen er $\frac{5}{6}$ og for feil fire ganger på rad $(\frac{5}{6})^4 = 0.4823$. Sannsynligheten for å få minst én sekser er da $1 - 0.4823 = 0.5177$.

Nå går vi over til de Merés spørsmål om sannsynligheten for å kaste minst en gang to sekssere med to terninger i løpet av 24 kast. Pascal regnet etter baklengsprinsippet på samme måte og fant at sannsynligheten for feil første gangen er $\frac{35}{36}$ og for 24 feil $(\frac{35}{36})^{24} = 0.5197$. Sannsynligheten for minst en gang to sekssere må følgelig være $1 - 0.5197 = 0.4913$.

De iakttagelsene de Meré gjorde viste seg også å være riktige, og påstanden om hans meget store praksis måtte uten tvil være sann.

De store talls lov

Dette begrepet blir nesten alltid misforstått av ikke-matematikere. La oss ta et eksempel. En rulett kan som bekjent vise både rødt og svart. Vi spiller en kveld, og rødt kommer i begynnelsen langt oftere enn svart. Da sier ikke-matematikeren: "Etter de store talls lov skal dette jevne seg ut, fordi rødt og svart i lengden skal komme ut like mange ganger". Og han begynner energisk å spille på svart.

av de store talls lov. Denne sier ingennting om at differansene mellom rødt og svart skal gå mot null, men derimot at forholdet mellom rødt og svart skal gå mot en. Anta for eksempel at vi spiller 200 ganger (vi ser bort fra rulettenes ubehagelige null), og at rødt kommer 120 ganger og svart 80 ganger. Differansen blir 40 og forholdet blir $\frac{120}{80} = 1.5$. Deretter spiller vi 200.000 ganger. Rødt kommer 102.000 ganger og svart 98.000 ganger. Vår differanse har hoppet opp til 4.000, og er blitt hundre ganger større, men forholdstallet bryr seg ikke om dette men nærmer seg i overensstemmelse med de store talls lov ubønhørlig mot tallet 1. Det er nå nede i 102.000 = 1.04.

Vi har begynt med ruletten, så hvorfor ikke ta en tur til Monte Carlo med det samme. Vi sitter ved et bord hvor rødt er kommet ti ganger på rad. Alle mennesker satser på svart med et tåkete begrep om at dette må jevne seg ut, og rødt kan vel ikke komme elleve ganger. Hva betyr dette?

Jo, disse spillerne regner med at de forskjellige spillene har noe med hverandre å gjøre på en eller annen mystisk måte (på grunn av feiltolkning av de store talls lov). Men det er faktisk slik — tro meg eller ei — at ruletten er uten hukommelse! Nummerne hvisker ikke til hverandre: "Nå må vi slå svart for å utjevne differansen!" Nei, når croupieren kaster kulen faller den i en lomme uten å tenke på sine tidligere prestasjoner.

Hvis spillernes resonnement skulle holde i slike tilfelle kunne alle spillebanker gi opp. Men det gjør de ikke, isteden gir de som bekjent en bra utdeling til aksjonærerne.

Gale slutninger

Det hender som jeg før nevnte meget ofte at personer som på andre områder er ytterst intelligente trekker gale slutninger når det gjelder sannsynligheter og spill. For noen tid siden var jeg med på noe slikt.

En god venn av meg hadde vært i Paris i 1949, forøvrig i forbindelse med Europamesterskapet. Valutatildelingen var knapp, men min kamerat hadde 10.000 francs igjen. Han behøvet 70.000 for å ta den turen til Sydfrankrike som

GAMBLING I PARTURNERING

Egil Wang

Det kan være all right å gamble litt engang iblant hvis det bare kan være nok å tjene på det. Men også her er det stor forskjell på parturering og lagturnering eller robber. En god gambling i parturering kan være en dårlig gambling i lagturnering eller robber, og omvendt.

Det er den samme forskjellen som går igjen. I partureringer er en bunn en bunn, enten man får ti eller tusen poeng mindre enn andre bord, og derfor blir fremgangsmåten en annen.

Ta for eksempel følgende hånd:

♠ kn-4 ♦ D-5 ♣ 8-3 ♠ E-K-D-10-8-7-4

Dette spillet forekom for kort tid siden. Spilleren med disse kortene satt Syd, alle var i faresonen. Syd ga og passet, Vest meldte en spar, og Nord og Øst passet. Syd sa tre grand, som ble behørig doblet av Vest.

Dette er selvfølgelig en farlig melding, men slett ikke vanvittig. Man bør ha lov til å stille så store krav til motpartens meldeteknikk at de ikke stanser i

Dette er en meget vanlig feiltolkning han lengtet etter, og besluttet seg til å ta sjansen ved ruletten. Han valgte sekseren, og satte den fem ganger på rad, med 2.000 francs hver gang. Sekseren behaget å utebli og min venn dro hjem. Vi spiste lunsj og pratet sammen.

"Nå," sa han, "jeg hadde iallfall 5 sjanser på 37 (nå regner vi med nullen) til å vinne til reisen". "Nei," svarte jeg, og "jo" sa han. Da plukket jeg fram Pascals baklengsprinsipp og svarte: "Du hadde 1 — $(\frac{36}{37})^5$ sannsynligheter for å komme ived."

Som ventet forsto min gode venn ikke denne utregningen og da var det bare å ta fram storsleggen. "Hvis du spiller på seks 37 ganger på rad, tror du da at sjansen for at få dritt nummer ut er $\frac{37}{37} = 1$, det vil si visshet?" Deretter gikk vi fort over til å prate om noe annet. Der er så meget annet å prate om fra Frankrike.

Men de som trekker slike gale slutninger er i godt selskap. Selv matematikeren d'Alembert, som levet på 1600-tallet, gjorde seg skyldig i en slik feil-

en beskjeden delkontrakt hvis de har utgang i kortene. Følgelig kan Syd regne med en del styrke hos sin makker. Syd har en syvkortfarge i kløver, som han har lov til å regne som gående. Kan makker klare to stikk skulle kontrakten derfor være innen rekkevidde. Spørsmålet er bare om makker har stopper i spar. Jeg vil ikke gå så langt som til å påstå at det er sannsynlig, men vi kan vel i allfall si at det er god grunn til å anta at motpartens sparfarge ikke er gående. Hvorfor skal det en akkurat være det? Dessuten er det en sjanse til at Vest ikke tør begynne med spar, han sitter kanskje med esset og damen, og regner med at han lett kan gi Syd det niende stikket.

Det er sikkert ikke mange som finner på å si tre grand med disse kortene, derfor må man regne med topp hvis eksperimentet lykkes, men bunn hvis det går galt. I parturering bør man derfor kanskje ta sjansen — hvis man er i humør til å gamble. Men robber er det ikke værdt, fordi tapet kan bli så

tagelse, og jeg slutter månedens artikkel med å fortelle om dette.

Vi kaster helt enkelt krone og mynt med to mynter. Hvilkens sannsynlighet har vi da for å få to kroner, en krone og en mynt eller to mynter? La oss gjøre en enkel tabell, i hvilken vi kaller krone for K og mynt for M.

Mynt 1 Mynt 2

K	K
K	M
M	K
M	M

Det er også fire muligheter. KK, KM, MK og MM. Sannsynligheten for to kroner blir som vi ser $\frac{1}{4}$, for en krone og en mynt $\frac{2}{4}$ og for to mynter $\frac{1}{4}$. Men d'Alembert nekter som nevnt å erkjenne dette, idet han holdt fast ved at det bare fantes tre muligheter, nemlig to kroner, en krone og en mynt, og to mynter. Han tenkte ikke på sannsynlighetsberegningens viktigste punkt: "De ulike mulighetene skal seg imellom være likeberettigede."

meget større enn fortjensten. Normalt ser det ut til å være to-tre kløver i kortene, hvilket igjen vil si omtrent 100 poeng. Fortjensten ved gamblingen blir omtrent 600 poeng, mens tapet kan bli over det dobbelte, hvis man er ueheldig. I lagturnering er det ikke fullt så galt som i robber, idet man kan tjene 6 ep mens man taper 9 ep ved å gå 1400 i bet, men oddsen er likevel ikke så gode som i parturnering.

Da spillet forekom hadde Nord spart oppere nok, han satt med damen fjerde. Da spar kom ut, og Nord dessuten kunne oppvarpe med ruteress og en singel kløver, smilte Syd tilfreds over hele ansiktet. Alt så ut til å være herlighet og glede. Men akk, Vest hadde bare en kløver, og Øst satt med knekten fjerde. Syd kunne ha vunnet kontrakten ved å knipe med kløver ti i første runde, men hvem gjør vel slikt?

Det ble en bagatell av 1100 i beter, og selvfølgelig en ren bunn. Men tapet ble ikke større enn fortjensten ville ha vært, derfor kan meldingen tross alt forsvares.

Det faktum at en bunn er en bunn gjør at man kan melde hva man vil uten ytterligere straff hvis man først har rotet seg bort i en kontrakt som sannsynligvis gir en bunn. Vanskeligheten er selvfølgelig å finne ut når man har gjort det, men det hadde ikke vært noe moro i bridge hvis det ikke hadde vært vanskeligheter. Men i dette spillet var det ingen tvil om bunnen.

Syd gir, ingen i faresonen:

♠ kn-6-5-2	♥ K-kn	♦ E-D-7-2	♣ 7-4-2
♦ E-K-9-8-4	♥ E-7	♦ kn-10	♣ E-K-D-kn
♣ D-10	♦ D-10-9-6-5-2	♦ K-8-3	♦ 10-6
♠ 7-3	♥ 8-4-3	♦ 9-6-5-4	♣ 9-8-5-3

Syd var i humør til å bløffe, og åpnet med en grand. Vest passet og Nord løftet til tre grand. Øst og Syd passet, og Vest doblet. Nord passet, og nå tok Øst litt betenkningstid.

Syd var svært litet begeistret for utviklingen, men Østs tankepause ga ham likevel et håp. Da Øst var ferdig med

å tenke, og kom med en resignert pass, kom øyeblikkelig en redobling fra Syd. Den gjorde det av med Østs nerver. Han var redd for en kløvergrand eller noe i den retningen og tok ut med fire hjerter, som ble sluttmeldingen. Det ble en liten diskusjon mellom Vest og Øst etterpå, og Vest brukte ikke akkurat pene ord om sin makkers melding, men skjedd var skjedd.

Syd kunne trygt redoble *fordi han ikke hadde noe å tape*. Tre grand doblet var bunn i seg selv, og om det kom til å stå minus 1300 eller minus 2600 på slippet var knusende likegyldig. Derfor var det en sjanse til å tjene mange matchpoeng uten noen som helst risiko.

De kan si at Øst ikke burde ha tatt ut, og De kan gjerne bruke sterke uttrykk om hans melding. Det har ikke noe med saken å gjøre, fordi Syd ikke er værre stillet om Øst passer enn han var før redoblingen kom.

Det er en selvfølgelig at man ikke gjør slikt i robber. Heller ikke i lagturnering lønner det seg, selv om tapet ved meldingen bare er 4 ep og fortjenesten 7 ep, for så store sjanser er det ikke for at han lar seg bløffe til å ta ut.

På den andre siden bør De aldri gamble hvis De allerede har et bra spill inne. De kan kanskje tjene et matchpoeng eller to, men De kan risikere å tape alle sammen, og det er ikke gode odds for gambling.

La oss si De sitter Syd med:

♠ E-K ♥ 9-8-7-5-4 ♦ 8-5-4-3-2 ♣ 4

Meldingene går, med alle i faresonen:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♠	pass	2 ♦	pass
3 ♠	pass	4 ♠	pass
4 gr	pass	5 ♥	pass
6 ♠	pass	pass	

Nei vent litt før De dobler. Tror De at andre Øst—Vestpar har vært så dumme å havne i seks spar uten esset og kongen i trumf? Her har De en topp inne, hvorfor de streve mer? Dobler De risikerer De kanskje at motparten går over i seks grand, som kan vinnes fordi makker ikke spiller spar ut. Vest kan ha fem kløverstikk, Øst kan ha fem ruterstikk, og så greier ess og konge i hjerter resten.

Selv om det ikke er *sannsynlig* at Øst—Vest kan klare seks grand så er det i allfall langt fra *utenkelig*. Gjør de det får De bunn. Dobler De får De 100

Vi har fått brev fra en del av leserne som ikke er enig i vår løsning av oppgave nr. 16 i Eksamensprøven i februarnummeret (Være 20 spørsmål i januarinummeret). Opgaven løs som bekjent slik:

Ingen i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 gr	D	RD	?

Hva bør Syd nå melde med:

♠ 9-6-4-2 ♥ 8-5-3 ♦ 9-8-2 ♣ 7-5-4

Vår løsning lød på at 2 kløver var den beste meldingen. Enkelte av leserne har skrevet til oss og sagt at de forstår nok begrunnelsen, men mener likevel at Syd kunne ha passet. Nord måtte jo forstå at Syd hadde en svak hånd og at det gjalt å redde seg ut med en melding på totriet.

Selvfølgelig vil Nord forstå at man må redde seg ut, hvis en pass skal bety svakhet. Men jeg er ikke så enig i at den bør gjøre det. Saken er at det finnes mange tilfelle hvor Syd er så sterkt at han ønsker å ta sjansen på å bete en grand, det blir jo en bra høst av poeng når det er tale om redoblede beter. Vest kan ha tøyet seg for å åpne med grand. Øst kan ha bløffredoblet, og fordelingen kan være så ugunstig som mulig. Men

poeng til hvis alt går bra, men disse hundre poengene har De ikke det spor bruk for. Hvorfor da doble, hvorfor ikke isteden lulle motparten inn i den troen at alt er bra, og så etterpå innkassere en ren topp?

hvordan skal en grand kunne bli stående redoblet hvis pass hos Syd skal bety svakhet? Da er jo Nord nødt til å ta ut, og sjansen til redoblede beter er forsvunnet.

♠ K-kn-10	♠ 9-5-2
♥ E-4	♥ 8-7-3-2
♦ K-kn-10-9-5	♦ 8-6-4
♣ K-kn-4	♣ 9-5-2
♠ E-D-7-3	♠ 8-6-4
♥ K-9-5	♥ D-kn-10-6
♦ D-7-3	♦ E-2
♣ E-D-6	♣ 10-8-7-3

Det er ingenting iveau for at Vest kunne ha åpnet med en grand og Nord kunne ha doblet med disse kortene. Sett Dem nå i Østs sted, og tenk over hva han kan gjøre. Øst forstår jo at en doblet grand vil gå den veien høna sparker, han vet hvilken styrke makker har og den kan umulig være nok. Hvis Nord—Syd spiller slik som enkelte leserer ønsker kan Øst ganske rolig redoble. Denne redoblingen *kan simpelt hen ikke bli stående*, hvis pass hos Syd skal vise svakhet. Det er en helt ufarlig bløff for å redde seg ut av klemmen.

Vil Vest gå videre sa De? Ikke hvis han er en god spiller. En grandåpner har vist hva han har, og overlater helt til sin makker å bestemme kurset. Hvis Øst først er av den typen som bløffer en gang i blant, vil Vest ganske rolig melde pass, i tillit til at Øst kommer igjen hvis redoblingen er ærlig ment.

En grand doblet — ikke redoblet — vil koste Øst—Vest ca. 500 poeng. Øst

kan fri paret helt ut av klemmen ved å redoble, hvis ikke Syds pass skal bety at han, når han tar hensyn til makkers styrke, mener at en grand aldri kan gå hjem.

Rent en passent nevner vi at Culbertson har samme oppfatning. Det er selvfølgelig ikke avgjørende, for vi skal ikke være så bundet av autoritet at vi ikke skal lansere vårt eget hvis vi mener det er bedre, men det er faktisk ingen fordel ved å passe og overlate til makker å kare seg ut av klemmen.

Jeg var ute for en diskusjon om et annet meldingsforløp forleden dag. Meldingene gikk

1 ♣ — 1 ♥
3 ♣ — 3 ♥
pass

med seks trekk som resultat. Det ble stor diskusjon, idet svarhånden mente at tre hjerter måtte være krav for en runde. Og jeg er helt enig med ham. Når åpneren viser så stor styrke som han gjør, bør han også forplikte seg til å melde videre etter at hans makker er kommet igjen. Tre kløver er en meget sterk oppfordring til å melde utgang, og når svarhånden kommer igjen viser han et litet tillegg til sin frste melding. Dette tillegget bør være nok til at utgangen kan vinnes.

Det kan selvfølgelig være situasjoner hvor tre hjerter er den eneste kontrakten som kan gå hjem, men en slik betør man ta med for å kunne vinne så meget mer i det lange løp. Det kan være situasjoner hvor svarhånden er sterk men ikke er sikker på om en slem kan vinnes eller ei. Det kan være avhengig av at makker har sekundærstøtte i hjerter. Det kan være spill hvor svarhånden ikke vet om fire hjerter, fem kløver eller tre grand er den beste kontrakten, og for å få vite mer må han ha en melding til fra makker. Og det kan være andre grunner for at svarhånden ønsker å holde meldingene nede.

Dessuten kan vi begrense de tilfelle hvor man kommer for høyt ved å si at åpneren ikke har noen grunn til å hoppmelde hvis han blir kjørt fast av makkers svar. En så sterk melding som en hoppmelding bør være krav til en selv, makker bør ha en viss sikkerhet for at ikke åpneren farer opp som en

løve for i neste omgang å falle sammen som en skinnsekki. Det er beredskapsprinsippet om igjen. Når vi åpner meldingene med en emmeling, må vi alltid tenke på hva vi skal fortsette med etter makkers svar, og det bør vi gjøre før vi kommer med en hoppmelding også.

Hvis vi ikke er sterk nog til dette bør vi la være å hoppmelde, og regne med at det nok ikke er utgang i kortene med mindre makker kan komme frivillig igjen. I denne situasjonen ville kanskje svarhånden ha hoppmeldt i an-nen omgang hvis ikke åpneren hadde gjort det, da ville de innledende meldingene ha gått slik:

1 ♣ — 1 ♥
2 ♣ — 3 ♥
?

og åpneren ville hatt full peiling på makkers styrke, slik at han kunne ha tatt initiativet til den helt opplagte slemmen.

Det kan hende svarhånden ikke er fullt så sterk, men det er likevel neppe utgang i kortene hvis han ikke kan komme igjen etter to kløver. Meldingene kan gå:

1 ♣ — 1 ♥
2 ♣ — 2 ♥
?

og nå kan åpneren vise sin tilleggsstyrke. Nå vet han i allfall at hans makker har meldt på en del styrke og ikke på fyristikker eller knapper.

Ved å hoppmelde først og etterpå plutselig gi seg ødelegger man hele den naturlige rytmen i meldingene. Da vil makker også være nødt til å hoppmelde for å være sikker på å få melde igjen, og melderundene vil forsvinne som dugg for solen.

Da det spillet som satte diskusjonen igang satt svarhånden tilfeldighvis med

♠ 8 ♥ E-K-10-9-8-7-4-3 ◇ 9-2 ♣ 8-5

Hensikten med bare å melde tre hjerter var å høre om åpneren hadde sekundærstøtte til ham. Hvis åpneren hadde høynt tre hjerter til fire, og etterpå hadde vist seg å være i besittelse av tre ess, kunne svarhånden med god samvittighet ha meldt syv. Men denne syveren kunne umulig ha vært nådd hvis svarhånden skulle ha meldt mer enn tre hjerter.

På bølgelengde med makker

5) De åpner med to ruter, og makker svarer to grand. Er det avslag eller viser det en positiv hånd?

6) Makker åpner med en kløver. Hvor svak kan kløverfargen hans være?

7) Makker åpner med en spar. Hvor svak kan sparfargen hans være?

8) De åpner med en kløver, og makker svarer en ruter. Hva er minimum for dette svaret?

9) De åpner med en kløver, og makker svarer en grand. Hvilken styrke har han?

10) De åpner med en hjerter, og makker svarer fire spar. Er det spørremelding?

11) Meldingene går:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	D	pass	pass
RD			

Er Syds redobling sign-off, eller ønsker han å spille en redoblett spar fordi det gir en billig utgang?

2) Motspillerne åpner med tre ruter. Hva melder De nå med

- Yap a) ♠ E-D-kn-9-7-5 ♥ K-D-10-9 ◇ 4 ♣ 8-2
36 b) ♠ K-D-7-5 ♥ E-K-8-2 ◇ 4 ♣ D-10-8-2
Yuk c) ♠ D-5 ♥ K-kn-9 ◇ 5 ♣ E-K-D-kn-10-5
D d) ♠ K-kn-3 ♥ 9-4 ◇ E-D-8-6 ♣ E-K-9-2

3) De sitter Syd. Vest åpner med tre hjerter. Hva mener makker nå med følgende meldinger:

- a) tre spar.
- b) tre grand.
- c) fire kløver.
- d) fire ruter.
- e) fire hjerter.
- f) fire spar.
- g) dobler.

4) Meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	2 ♥	3 ♠	4 ♥
4 gr	5 ♥		

Hva mener nå makker med følgende meldinger:

- a) pass.
- b) dobler.
- c) fem spar.
- d) fem grand.
- e) seks spar.

16) Makker åpner med en hjerter, De melder to kløver og makker fortsetter med to spar. Hvilken styrke og fordeling har han?

Syd	Nord
1 ♣	1 ♠
3 ♣	4 ♠

Er fire kløver spørremelding?

12) Alle er i faresonen. De åpner med en spar, nestemann melder to ruter, og makker dobler. Hvilken styrke og fordeling har han?

13) Øst åpner med en hjerter, De (Syd) dobler, Vest passer og Nord melder en grand. Hvilken honnørstyrke har Nord? Må han ha sparstopper?

14) Det spilles tre grand. Blindemann har en langfarge uten sideinnkomster, og De har som motspiller esset i denne fargen. Når melderden rører fargen kaster makker første gang femmeren og deretter toeren. Hvor mange kort har han i fargen?

15) Motparten spiller tre grand. De spiller ut spardamen, bordet kommer opp med tre små spar. Hva mener makker med å legge

- a) spar to.
- b) spar åtte.
- c) spar konge.

Parturering, men faresonen er ikke oppgitt. Meldingene gikk:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♣	1 ♥	1 gr	pass
2 ♣	pass	pass	2 ♥
pass	pass	D	pass
pass	pass		

Det en nok farlig å doble to hjerter — motparten kan lett få utgang. Men slike doblinger er typiske for parturering. To hjerter er en idealkontrakt for Nord—Syd, hvis den står, så Øst—Vest kan i så fall neppe få mange poeng. Selv en bet gir ikke Øst—Vest kompensasjon nok, idet de bør ha en lav kontrakt selv. Den eneste sjansen til å få en bra score i spillet er derfor dobling — spesielt hvis Nord—Syd er i faresonen. Da vil en bet gi 200 — noe i nærheten av topp.

Men det er noe vi har nevnt for våre leserer mange ganger før. Her er det spillet som interesserer. Vi refererer først spillet slik som det gikk: Vest åpnet med kløverdammen, fikk beholde stikket, og fortsatte med kløver ti. Øst stakk og spilte ruterkongen. Syd tok med esset, tok konge og knekt i spar og fortsatte med liten kløver til stjeling på bordet. Vest la en spar og bordet stjal. Deretter kom sparesset, Syd lempet en ruter, og så spardamen. Øst stjal, men Syd lempet den siste ruter sin. En ruterretur fra Øst stjal Syd, og da Øst—Vest ikke kunne knekte ham stikk for hjerterkongen ble kontrakten vunnet.

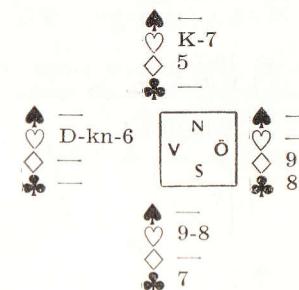
La oss først se på stikk nummer seks, hvor Syd trakk en liten kløver fra egen hånd. Nå kunne Vest ha betet ved å gå på med hjerteresettet og straks spille ruter. Øst stikker og gir hjerter igjen, og nå er Øst—Vest nødt til å få to hjerterstikk til. En bet. Syd spilte imidlertid heller ikke perfekt, han skulle ha spilt trumf i sjette stikk istedenfor kløver. Hvis Vest legger liten får Nord for kongen, og så forsvinner Syds ruterapere på spar. Vest får for sine tre gjenværende hjertere, men mer er det ikke å hale. Bedre blir det ikke hvis Vest går på med hjerteresettet, da får makker riktignok ruterstikket sitt, men til gjengjeld slipper Syd med å avgå to hjerterstikk.

Det ser ut som om kontrakten kan betes ved ruterskift i det andre stikket, men det er ikke tilfelte. Syd stikker og trekker kongen og knekten i spar. Så kommer en hjerter. Hvis Vest legger

liten tar Nord for kongen. Nå er Østs trumf vekk, og melderen kan ta sine siste sparstikk. Deretter kommer en ruterstjeling.

Melderen har nå syv stikk, og kan lett få det åttende ved å trekke kløver. Det blir Øst som kommer inn, og han har intet middel til å få makker inn slik at melderens trumf kan trekkes ut. Spiller han ruter får Syd straks det åttende stikket ved stjeling, og hvis han spiller kløver kan Vest ikke knekte blin demann et trumfstikk.

En interessant utvikling får vi hvis Vest stikker med esset når Syd spiller sin første hjerter i det femte stikket. Vest fortsetter vel med ruter, Øst kommer inn, tar kløverstikket og gir best kløver i retur. Vest lepper sin siste ruter og Nord får stjeling. Han tar esset og damen i spar, og stillingen er:

Nord spiller ruter fem, Syd legger hjerter åtte, og Vest kan bare få et trumfstikk.

Det er mulig kontrakten kan betes med ruter ut, eller med kløver ti ut, selv med perfekt spill fra melderen, men det kan leserne selv undersøke.

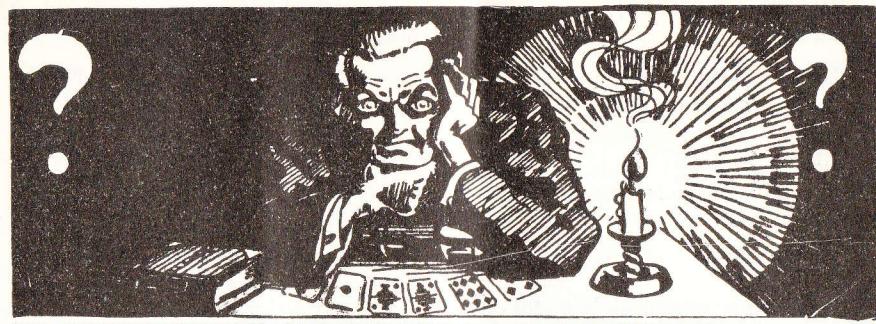

Det franske laget til EM er også tatt ut, og består av Albaran, Aron, Koytchou og Peeters.

WIEN

Parmesterskapet for Wien ble vunnet av Max Wagner—H. Tochor, med Solvis—Hartwich på annen og Kurt v. Wagner—Pichler på tredje plass.

Wiener Cup — en lagturnering etter utslagsystemet — ble vunnet av Innere Stadt ved Schneider, Kurt Wagner, Pichler, Klimpt og Pogoulsky. Laget vant i finalen over Amateure-Bridgeklub med 82 poengs differanse.

PROBLEMATISK ♠ ♣

Eksamensprøven

2. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	1 ♠	pass
1 gr	pass	2 ♣	pass
2 ♠	pass	?	

Syd har:

♣ 10-9-8-7-5 ♥ 3 ♦ D-kn-9 ♣ E-K-kn-8

3. Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
2 gr	pass	3 ♣	pass
3 gr	pass	?	

Syd har:

♣ 5 ♥ kn-5 ♦ K-D-kn-8 ♣ D-10-8-7-4-3

4. Ingen i faresonen. Lagkamp. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	pass	1 ♠	pass
3 ♦	pass	?	

Syd har:

♠ 10-8-5-3-2 ♥ E-D-6 ♦ kn-9 ♣ E-D-5

Syd har:

♠ 9-5 ♥ E-7-4-3 ♦ K-7 ♣ E-D-kn-7-6

5. Ingen i faresonen. Parturnering.
Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	pass	2 ♣	pass
?			

Syd har:

♠ 9-5 ♥ E-7-4-3 ♦ K-7 ♣ E-D-kn-7-6

10. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	pass	pass	1 ♠
pass	2 ♦	pass	pass
2 ♥	?		

Syd har:

♠ 7 ♥ K-kn-7 ♦ E-kn-10-8-6 ♣ kn-8-3-2

6. Ingen i faresonen. Meldingene:
gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	2 ♦	pass
2 ♠	pass	?	

Syd har:

♠ K-D-9 ♥ E-K-8-2 ♦ K-8-7-4-3 ♣ 9

11. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	2 ♣	pass
2 ♦	pass	2 ♣	pass
?			

Syd har:

♠ K-9-3 ♥ E-9-7-6-4 ♦ E-D-9-8 ♣ 10

7. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	1 ♥	2 ♠
?			

Syd har:

♠ — ♥ K-8-7-6-2 ♦ K-kn-7 ♣ K-8-5-3-2

8. Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	1 ♠	2 ♥	pass
2 gr	pass	?	

Syd har:

♠ — ♥ K-D-kn-10-6 ♦ kn-8-5-2 ♣ E-K-7-4

9. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	pass	1 ♥	2 ♥
pass	2 ♠	pass	?

Syd har:

♠ E-D-8-6-5 ♥ E-K ♦ E-K-9-4 ♣ E-7

12. Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	1 ♠	pass
2 ♦	pass	?	

Syd har:

♠ E-D-7-3-2 ♥ 8-6-4 ♦ E-D-2 ♣ 5-2

13. Ingen i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	pass	pass	?

Syd har:

♠ 10 ♥ K-D-9 ♦ E-K-D-kn-9-3-2 ♣ kn-5

14. Alle i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♠	2 ♥	D	?

Syd har:

♠ 8-7-5-3 ♥ 8 ♦ E-K-8-5-3 ♣ K-D-4

15. Alle i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	pass	2 ♥	?

Syd har:

♠ K-kn-10 ♥ D-kn-10-5 ♦ E-10-5 ♣ E-7-6

16. Alle i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	1 ♥	pass	1 ♠
pass	2 ♥	pass	?

Syd har:

♠ K-D-7-5-2 ♥ kn-6 ♦ K-kn-10 ♣ E-D-9

Øst spiller fire hjerter etter følgende meldinger:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♣	pass	1 ♥	2 ♦
2 ♥	pass	3 ♥	pass
4 ♥	pass	pass	pass

Syd begynner med ruterkongen, makker legger liten (De og makker bruker ikke Lavinthal) og Øst følger med en uiten ruter.

Hvilket kort bør Syd spille nå?

20. Øst gir, Øst—Vest i sonen.

Blindemann

♠ K-9-6	N
♥ 10-9	V
♦ E-K-8-7-5	Ø
♣ K-7-4	S

♠ 5-3
♥ 6-4
♦ 10-9-6-3-2
♣ D-kn-10-9

17. Ingen i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	D	?	

Syd har:

♠ K-4 ♥ E-K-D-9-6-4-2 ♦ — ♣ 9-6-4-2

Øst spiller syv grand etter følgende meldinger:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♦	1 ♥	2 ♠	pass
3 ♦	pass	4 ♦	pass
4 ♠	pass	4 gr	pass
5 ♦	pass	5 gr	pass
6 ♠	pass	7 gr	pass

De første stikkene har gått på følgende måte:

Syd	Väst	Nord	Øst
1. ♣ D	♣ 4	♣ 2	♣ E
2. ♦ 2	♦ 5	♥ K	♦ D
3. ♦ 3	♦ 7	♥ 2	♦ kn
4. ♦ 6	♦ K	♠ 2	♦ 4
5. ♦ 9	♦ E	♠ 4	♥ 3
6. ♠ 3	♠ K	♠ 8	♠ 7
7. ♠ 5	♠ 6	♥ 7	♠ E
8. ♣ 9	♠ 9	♥ 8	♠ D

I neste stikk spiller Øst sparknekt. Hvilket kort skal Syd legge?

Fremvist kort under meldingene

Hvis en spiller viser frem et kort som er *lavere* enn en knekt under meldingene, får han ta det tilbake uten straff. Viser han fram et høyere kort, eller to eller flere kort, må hans makker passe under resten av meldingene. Dessuten skal et slike kort ligge på bordet med fremsiden opp under hele meldingsforlopet, og hvis den feilende blir motspiller skal koretet behandles som et straffe-kort.

Eksamensprøven

SVAR PÅ SPØRSMÅLENE FORAN

1. Tre hjerter. Leserne er kanskje ikke blide på oss fordi vi starter med en slik "umulig" oppgave. Tre grand er kanskje den beste meldingen ved første øyeblikk, men hvis vi ser oss om finner vi at Syd har tre honnørstikk og to bra kort i ruter. Makker må ha minst fire honnørstikk og en sterk sekskortfarge, derfor er det store sjanser for slem. Men det er vanskelig å si hvordan vi skal få meldt denne slemmen presist, ja det er spørsmål om den idetleatt skal meldes.

Vi stemmer for tre hjerter. Det er en hvilemelding som utsetter avgjørelsen en runde. Kanskje makkers neste svar gir oss de opplysningsene som skal til for at vi kan bestemme kontrakten med større sikkerhet. Blir vi ikke klokere av svaret på tre hjerter er vi i allfall ikke værre stilset enn vi var før.

Tre hjerter 5 poeng. Tre grand 5 poeng. Fire grand 5 poeng. Fire ruter 5 poeng. Fire kløver 4 poeng. Fem ruter 4 poeng. Seks ruter 2 poeng.

2. To grand. Mange av løserne har valgt å passe, men det synes vi er for svakt. Syd har absolutt undermeldt sine kort i annen melderunde, og når Nord idetheletat kommer igjen bør man gjøre et forsøk på å nå utgangen. Valget står da mellom to grand og tre spar, og her vil vi holde på to grand. Tre spar er imidlertid heller ingen dårlig melding.

To grand fem poeng. Pass 5 poeng. Tre spar 3 poeng. Fire spar 3 poeng. Tre grand 2 poeng.

3. Seks kløver. Det bør være slem i kortene når makker har kunnet åpne med to grand. Spørsmålet er bare om den skal legges i kløver eller ruter. Vi kan ikke se annet enn at seks kløver i alle tilfelle er den naturlige kontrakten, og da vil fire ruter bare gi motspillerne ekstra opplysninger.

Pass synes vi er en alt for svak melding. Paret må disponere over minst syv honnørstikk, og når det dessuten finnes en sekksortfarge bør det være 99 % sjanse for at en sekser skal lykkes. Et par løsere har valgt seks grand, men det er for farlig. Meldingen kan la seg høre i parturering, men ellers ikke.

Seks kløver 5 poeng. Fire ruter 5

poeng. Pass 5 poeng. Fire kløver 5 poeng. Seks grand 3 poeng. Fem grand 2 poeng.

4. Pass. Noen utgang kan det neppe være i kortene, og da gjelder det i en lagkamp bare å finne den sikreste delkontrakten. Det kan være noe godt å si om to hjerter også, av taktiske grunner. Når vi passer har motspillerne letttere for å komme inn. Men det er ikke sannsynlig at de blander seg inn når det gjelder lagkamp, derfor foretrekker vi tross alt en pass.

Pass 5 poeng. To hjerter 3 poeng. Tre kløver 2 poeng.

5. To hjerter. Her er situasjonen en helt annen, idet det er parturering. Når ikke makker har kunnet melde spar eller hjerter på ettrinet, må motparten sitte med en bra sparfarge. Hvis vi passer er det praktisk talt sikkert at den typen av motspillere som foretrekker å vente med å melde i første runde finner på noe for å få fart i meldingen igjen, og da havner de sikkert i en sparkontrakt. Kanskje de melder både to og tre spar, og så må vi opp i fire kløver for å få kontrakten.

Her gjelder det allså mer enn i lagkamp å finne på noe, og da er to hjerter den beste meldingen. Hvis makker har en relativt sterk hånd melder han kanskje to grand, som vi lar stå. Det er en fair sjanse for like mange poeng i grandkontrakt som i kløverkontrakt. Ellers prefererer makker med tre kløver, som vi også kan passe på. Endelig er det den sjansen at makker tross alt kan ha tieren fjerde i hjerter eller noe slikt. Da løfter han til tre hjerter, og heller ikke nå har vi noen betenkelsketer ved å passe.

Summen av det hele blir allså at vi skal melde igjen av to grunner. Først for å hindre en ubehagelig innblanding av motspillerne, og dernest for å prøve å komme over i en mer poenggivende kontrakt.

To hjerter 5 poeng. Pass 3 poeng. Tre kløver 2 poeng. To grand 1 poeng.

6. Tre hjerter. Fire spar er det minste vi skal havne i, men det har ikke hastverk. Her har vi en ypperlig sjanse til å fortelle om fordelingen vår ved først å melde tre hjerter og etterpå støtte i spar. Vi kan ikke ha noen annen kortfordeling enn den aktuelle, uten eventuelt renons i ruter. Tre hjerter er krav for en runde, og kanskje makker forstår at vi ikke er helt uinte-

ressert i slem når vi sliter og melder så meget rart istedenfor å gå rett i fire spar.

Et par av leserne har stemt for fire grand, men det er alt for sterkt. Nord kan ha en tynn åpning, for eksempel:

♠ E-kn-9-7-4 ♠ 9-5-2 ♦ D-5-2 ♣ E-4

Vi får fem hjerter til svar på fire grand, men det finnes ikke en skygge av sjanse til slem. Da er fem spar en bedre melding, og det kan kanskje være aktuelt etter at vi har vist hjerterne. Men i denne omgangen er tre hjerter desidert best.

Tre hjerter 5 poeng. Fire spar 5 poeng. Fire grand 3 poeng. Fire kløver 3 poeng. Fem spar 3 poeng.

7. Fem hjerter. Fire hjerter ser riktigst ut ved første øyekast, men hvis man tenker seg litt om finner man at det er stor spillestyrke i kortene, og at Østs to spar har innført en ekstraordinær situasjon. Vi kan regne helt sikkert med at alt motparten har av styrke sitter hos Øst, og da kan seks hjerter være opplagt selv om Nord har noe så svakt som:

♠ 7-6-3 ♠ E-D-5-4 ♦ E-8-6-3 ♣ 7-4

Øst får et kløverstikk men ikke mer. *Fem hjerter 5 poeng. Fire hjerter 5 poeng. Tre spar 5 poeng.*

8. Fire hjerter. Makker har sannsynligvis en jevn fordeling og 3½ honnørstikk, og en utgang bør være opplagt. Det er mest sannsynlig at den skal spilles i hjerter, og da blir fire hjerter den beste meldingen.

Det er selvfølgelig mulig at makker har en ekte kløverfarge, og det kan til og med være en sjanse for seks kløver, hvis kortene sitter svært pent. Derfor kan fire kløver også være en bra melding, og den temporære rundekravmeldingen tre ruter kan det heller ikke være noen særlig feil på.

Fire hjerter 5 poeng. Fire kløver 5 poeng. Tre ruter 4 poeng. Tre spar 3 poeng. Tre grand 3 poeng. Tre hjerter 1 poeng.

9. Fire spar. Denne oppgaven har gitt en hærskare forskjellige løsninger, vi har aldri sett så mange forskjellige oppfatninger som her. Det er stemmer for to grand, tre kløver, tre ruter, tre hjerter, tre spar, tre grand, fire kløver, fire spar, fem spar, fem grand og seks spar, og en pessemist har til og med valgt å passe.

Før vi bestemmer oss for en melding må vi prøve å finne ut hva makker kan ha. Vi må huske på at motparten har åpnet, og at makkers svar kan være avgitt på en totalblank hånd. Han kan ha

♠ 7-4-3 ♠ 10-8-5-2 ♦ 8-6-3 ♣ 9-6-4

og da kan han ha rundelig nok med å klare en utgang, om han ikke skal sitte og slite med fem eller seks spar. Vi må derfor være litt forsiktig. Det er selvfølgelig ikke utelukket at det er en slem, men vi må passe på ikke å komme for høyt. Derfor synes vi en hopp-høyning av sparfargen er den beste meldingen. Den forteller om en sterk hånd, at Nord har truffet rett i matfaget når det gjelder trumffarge, og overlater initiativet til ham. Nord må forstå at Syd ordner utgangen praktisk talt på egen hånd, og at det han kan ha vil være verdifullt i en slemkontrakt.

Noen løsere sender oss brev med begrundelse for meldingen ved siden. Der finner vi at noen har meldt fire spar av frykt for at makker skal passe hvis vi melder noe mindre. Det er imidlertid ingen grund til, for Syd har jo krevet til utgang. Da vi må holde oss til resultatene og ikke kan granske hjerter og nyrer må vi selvfølgelig gi alle som har meldt fire spar full poeng, men de som har meldt det av frykt for pass fra makker kan jo notere seg for et par private minuspoeng.

Syd blir ikke klokere av noen annen melding. Men det finnes en eneste melding som kanskje kan gi Nord en opplysning, og det er tre ruter. Når fire spar kommer i neste omgang, får Nord beskjed om at eventuell honnørstyrke i ruter er viktigere enn styrke andre steder, og det kan være verdifullt å ta med. Svakheten ved tre ruter er at Nord ikke får beskjed om at sparfargen er så sterk og at hånden har hele 6½ honnørstikk.

Fire spar 5 poeng. Tre ruter 3 poeng. Tre spar 3 poeng. To grand 3 poeng. Tre grand 3 poeng. Fire kløver 2 poeng.

10. Dobler. Denne gangen skal Øst få svi for at han har blandet seg inn i meldingen. Nord kan ikke ha meldt på for svake kort i fjerde hånd, derfor har vi store sjanser til å få mange hundre i bet på motstanderne. Det må jo være en bra affære når vi tydeligvis ikke har utgang selv.

Det kan hende makker tar ut dob-

lingen med to spar, men da boyer vi av med tre ruter, som han jo har godkjent som trumf ved sin passmelding.

Dobler 5 poeng. Pass 3 poeng. To grand 2 poeng. Tre ruter 1 poeng.

11. *To grand.* Makker melder temmelig sterkt. Vi har lov til å passe, men vi har dog en tanke mer enn nødvendig for åpningen, og derfor bør vi gi makker en sjanse til.

Den beste løsningen er to grand. Tre spar, som majoritet av leserne har valgt, er vi ikke særskilt begeistret for. Man bør absolutt ha fire kort for å støtte makkers andre farge, derfor er to grand bedre.

To grand 5 poeng. Tre spar 5 poeng. Pass 3 poeng.

12. *Tre hjerter.* Dette er et meget vanskelig spørsmål. Syd har slik styrke at han bør finne på noe for å oppmunstre makker. Tre grand uten kløverstopper er utenfor alle land. Tre spar viser en langt sterkere trumffarge enn Syd har. Tre ruter er heller ikke bra, bare trekortstøtte.

Hvis Nord etter tre hjerter løfter til fire, bør han ha femkortfarge, og da er det den beste kontrakten vi kan ha. Hvis ikke Nord har fem hjerter må det være muligheter for enten en svak preferanse til spar, og da spiller vi gjerne fire spar, hvor svak denne preferensen enn er. Eller Syd kan melde tre grand med kloverhold.

Tre hjerter 5 poeng. Tre ruter 5 poeng. To spar 4 poeng. Tre spar 2 poeng.

13. *To grand.* Det er store sjanser for tre grand hvis makker bare har noen få billedkort å oppvarte med, og har han dem lar han nok høre fra seg. Sely om vi skulle savne stopper i en av de svarte fargene pleier tre grand ofte å gå hjem i praktisk spill med en slik hånd. Det kan hende det er en umulighet med åpne kort, men motparten har mange ganger vanskeligheter med å finne utsplilet.

Mange av leserne har stemt for to eller tre ruter. Hvor vil man egentlig hen med disse meldingene? Man kan ikke vente at makker skal ha hjerterstopper, derfor må man avgjøre en eventuell grandmelding selv, og da kan man like godt gjøre det med en gang. To ruter er en tanke bedre enn tre, for da har man større sjanse til å få meldt grand senere. Etter tre ruter kan man bare havne i tre grand hvis makker skulle melde tre spar.

To grand 5 poeng. En grand 4 poeng. Tre grand 3 poeng. To ruter 3 poeng. Tre ruter 3 poeng. Dobler 3 poeng.

14. *Pass.* Hjerterne sitter nok skjevt, men med vår store honnørstyrke skulle det likevel være en meget stor sjanse til å få hjem kontrakten og utgangen. Tre ruter er rett ut på glattisen. Vi har ingen sikkerhet for at det er noen bedre kontrakt, og dessuten blir det et trekk høyere.

Det er ikke store sjanser for at vi får spille to hjerter i fred, for Vest må ha en ytterst svak åpning og tar nok meldingen ut. Men redd for å spille den kontrakten er vi ikke. Derfor bør vi heller ikke redoble, for da er det enda større sjanser for at meldingen blir tatt ut.

Pass 5 poeng. Redobler 3. Tre ruter 1 poeng.

15. *Pass.* Meldingen er helt klar, og burde egentlig ikke trenge noen kommentarer. Syds hånd er temmelig sterk i motspill, og hvis motparten kommer høyere kan det være grunn til å tenke på en dobling.

Når vi ga denne oppgaven, var det for å gjøre det litt vanskelig for spillerne som absolutt må si noe med $3\frac{1}{2}$ honnørstikk. Det er svært små sjanser for at man selv kan klare noen kontrakt, men meget store sjanser for at motparten skal gå bet. Hvorfor da melde?

Pass 5 poeng. Dobler 1 poeng.

16. *Tre grand.* En lett oppgave. Nord har vist minimum og Syd tar fram storsleggen. Noen annen melding kommer ikke på tale.

Tre grand 5 poeng. Tre kløver 3 poeng. Fire hjerter 3 poeng.

17. *To hjerter.* De har en temmelig sterk men ensidig hånd. Derfor er vi ikke begeistret for en redobling, fordi denne meldingen tvinger fram en sparmelding fra motparten, og vi skal ikke gi motparten underretning om at de har en stamp i fire spar. Dessuten er det sjanse for at en ruter redoblet blir passet rundt. Denne kontrakten har vi ingen sikkerhet for å vinne, og dessuten gir den ikke utgang selv om den vinnes. Derimot er en direkte utgangsmelding i hjerter utmerket, og vi gir begge disse meldingene like mange poeng.

To hjerter 5 poeng. Fire hjerter 5 poeng. Redobler 1 poeng.

18. *Hjerteress.* Valget står mellom hjerteress og liten ruter. En inngående analyse viser at vi har størst sjanse til å klare fem trekk ved å spille hjerteress i det fjerde stikket. Liten ruter kan også gjøre seg, da må vi legge spillet an på ruterstjeling, men det kan bli vanskeligheter med hjemkomster, og dessuten er det fare for overstjeling.

Efter å ha spilt hjerteressen er det ingen fare på ferde med mindre en av motspillerne har fire trumf. Hvis Øst har alle fire fortsetter vi med kløveresettet. Skulle Vest stjele han bare to trumf igjen. Vi trumfer ut, tar kløverfineness og får to stikk til ved kryssstjeling.

Skulle Øst følge kløver, fortsetter vi med en kløverfineness med knekten. Stjeler Øst nå kan Syd også trumfe ut, krysstjeler og få det tiende stikket på kløverkongen. Og hvis Øst får for kløverdamen skifter han best til trumf. Bordet får for hjerterdamen, vi spiller liten kløver fra bordet og stjeler på egen hånd, trekker hjerterkongen, går inn på bordet på ruteress og trekker ut Østs siste trumf. Rester står. Ruterkongen fryser inne men det er ikke så farlig.

Hvis Vest har alle trumfene kan vi ikke vinne hvis han er renons i kløver. Vi fortsetter med kløveresettet, og Vest må følge. Hvis han stjeler en ny kløver tar vi for kløverkongen. Så fortsetter vi med ruteresset, og en liten kløver som vi stjeler lavt. Vest må så gjerne få stjeler over. Han spiller vel trumf tilbake, og bordet tar stikket. En lav kløver stjeler med hjerterkongen, ruterkongen innkasseres og bordets trumf tar de siste stikkene.

Hvis begge motstandere følger hjerter på esset kommer i neste stikk en liten hjerter til bordet. Viser noen renons fortsetter vi med ess og konge i kløver og stjeler en kløver. Kommer overstjeling legger vi opp resten, og hvis kløverdamen sitter annen, eller kløverne sitter rundt, er fem trekk et faktum.

Det er bedre å spille hjerteress enn ruter fem i det fjerde stikket hvis en av motspillerne er renons i kløver og trumfene sitter 2—2 eller den som er renons i kløver har en trumf. Videre hvis en av motspillerne har singel kløver og en eller to trumf. I begge disse situasjoner spiller vi bort et stikk ved å spille ruter fem.

Vi kunne ha skrevet en hel avhandling om dette kompliserte spillet, og det

kommer med ti nummer i året. Hvert av de første ni nummer blir på 36 sider, det tiende — julenummeret, blir større, uten at vi kan binde oss til et bestemt antall sider for dette nummeret.

Abonnement kan tegnes lettest ved å betale inn kr. 12.— på nærmeste postkontor — over postgirokonto 134 29, eller ved å skrive til oss og be om å få sendt tidsskriftet pr. postoppkvarv.

er slett ikke dumt å legge opp kortene og studere det for seg selv.

Hjerteress 5 poeng. Liten ruter 3 poeng.

19. *Spar fem.* De må angripe i spar før Nords eventuelle kløverstopper er trukket ut, det er den eneste betesjansen. Da går det bra hvis Nord har sparkongen eller hvis han har kløverkongen og spar ti, idet Øst blir gjennomspilt i spar og De kan sikre Dem tre sparstikk eller kløverstikk og to sparstikk.

Det er en eneste fordeling som gjør det galt å spille spar fem, nemlig hvis Øst har sparkongen annen og ikke kløverkongen. Men denne sjansen er liten i forhold til alle de sjanser man har til å bete ved å spille liten spar.

Spar fem 5 poeng.

20. *En kløver.* Øst har tolv sikre stikk, og skivisen truer. Syd må selvfølgelig holde ruterne, men ved siden av er det nødvendig at han holder hjerter og overlater til makker å holde kløver. Hvis Nord skal holde hjerter og ruter, og Syd kløver og ruter, kommer en tosidig skvis av seg selv for en nedenlunde rutinert spiller, idet truslene i kløver og hjerter sitter riktig plasert. Med hvis Syd holder hjerter må Øst kaste hjerter før Syd, og det kan aldri bli noen skvis. Det kan De selv kontrollere hvis De ønsker. Nords kast i hjerter viser at Øst holder femmeren, og det er den De skal stikke med den lille, ubetydelige sekseren Deres.

En kløver 5 poeng.

Våre 20 spørsmål

Hvis De vil være med i konkurransen "Våre 20 spørsmål", behøver De bare å nevne hvilken melding De vil avgi, eller i spilleoppgavene hvilket kort De vil spille. Noen kommentarer behøves ikke.

Løsningene sendes Bridgejournalen, Snarøya, og må være poststemplet innen 20. mai. Merk konvolutten "Våre 20 spørsmål".

"Våre 20 spørsmål" en en premiekonkurranse. Den beste løseren i hver omgang får en bokpremie, og de beste løsrene gjennom hele året får også premier. Sammenlagt er det ti etapper i året, men bare de seks beste etappene teller. Derved mister man ikke sjansen hvis man eller annen gang skulle være forhindret fra å sende inn løsning, eller om man skulle få en mislykket omgang.

Så går vi over til månedens spørsmål. De sitter alltid på Syds plass, og skal melde i den posisjonen hvor vi har satt et spørsmålstegn. Det er alltid Syds kort som er oppgitt i meddelelloppgavene.

1. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	2 ♦	pass
2 ♠	pass	?	

Syd har:

♠ kn-7 ♥ 8-5 ♦ E-kn-8-7-4 ♣ K-D-6-4

2. Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	2 ♦	pass
2 gr	pass	?	

Syd har:

♠ kn-3-2 ♥ E-10-4 ♦ K-D-kn-7-5 ♣ 6-3

3. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♥	pass	pass	1 ♠
pass	?		

Syd har:

♠ E ♥ 8-6-5-3-2 ♦ E-D-10-4 ♣ K-8-2

4. Alle i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	1 ♠	pass	?

Syd har:

♠ D-10-9-5 ♥ D-kn-7-6 ♦ E-D-8-7 ♣ 3

5. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	1 ♦	pass	1 ♥
pass	2 gr	pass	3 ♦
pass	?		

Syd har:

♠ K-D-6 ♥ D-9 ♦ E-K-8-5 ♣ K-kn-10-7

6. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♠	2 ♦	pass	?

Syd har:

♠ E-kn-9 ♥ kn-10-5-2 ♦ kn-7 ♣ K-D-9-5

7. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	pass	pass	2 ♠
3 ♣	4 ♠	5 ♣	?

Syd har:

♠ E-K-10-7-5-3 ♥ E-9-2 ♦ 4 ♣ 8-6-3

8. Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	1 gr	2 ♦
2 ♥	3 ♦	?	

Syd har:

♠ K-7-5 ♥ 4-3 ♦ 10-8-4-3 ♣ K-D-10-2

9. Parturering. Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	1 gr	pass
2 ♣	pass	?	

Syd har:

♠ kn-9-4 ♥ K-kn-7-3 ♦ K-4 ♣ 10-8-5-3

10. Ingen i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	2 ♠	pass
?			

Syd har:

♠ E-K-3-2 ♥ K-6-4 ♦ E-D-6-2 ♣ 4-3

11. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
3 ♥	?		

Syd har:

♠ — ♥ E-kn ♦ K-8-6-4-3 ♣ E-K-D-kn-8-4

12. Parturering. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♥	D	1 ♠	D
pass	pass	2 ♥	pass
pass	?		

Syd har:

♠ E-D-7 ♥ K-5 ♦ E-K-8-3 ♣ K-7-5-4

13. Alle i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	pass	pass	1 ♠
pass	?		

Syd har:

♠ 10-9-7 ♥ E-7-5 ♦ 8 ♣ K-8-7-5-4-3

14. Ingen i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	pass	pass	1 ♠
pass	?		

Syd har:

♠ 6-4 ♥ kn-5-2 ♦ E-7-4-2 ♣ E-6-4-3

15. Alle i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
?			

Syd har:

♠ E-K-D-kn-10-8-7 ♥ E-D-5 ♦ 9-4 ♣ 8

16. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♠	2 ♦	pass	?

Syd har:

♠ 8-7-4 ♥ E-kn-8-3 ♦ K-10-2 ♣ kn-6-5

17. Parturering. Ingen i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	pass	pass	1 ♠
2 ♦	pass	pass	2 ♠
3 ♦	pass	?	

Syd har:

♠ 10-7-5 ♥ K-10-8-4 ♦ D-5 ♣ D-9-4-3

18.

♠ E-7-5

♥ 8-6-3

♦ E-7-5

♣ 10-8-4-2

♠ K-D-kn-10-9
♥ E-K-5-2
♦ 9
♣ E-7-4

Spørsmål	Svar	Spørsmål	Svar
1	Pass	11	Hju.
2	3m.	12	Zosp
3	Pass	13	2 hl
4	Ysp.	14	1 gr.
5	3 gr.	15	4 sp.
6	2 gr.	16	Pass
7	Pass	17	Pass
8	Dab.	18	Kj. Ea
9	2 gr.	19	Sp. Y
10	Pass	20	H. Kn

Glem ikke å skrive Deres navn og adresse på baksiden av kupongen.

Bruk følgende forkortelser: 4 hj, 3 sp og i spilleoppgavene hj 5, ru K, osv.

Meldingene:

Syd	Nord
1 ♠	1 gr
3 ♥	4 ♠
pass	

Vest begynner med kløverkongen, Syd stikker med esset og fortsetter med sparkongen. Bordet legger liten, begge motspillere følger. Hvilket kort bør Syd spille nå?

19.

♠ D-2
♥ E-D-9-2
♦ 8-7-6
♣ 8-7-6

N	
V	Ö
S	

♠ 10-6-4
♥ K-7-6
♦ E-K-3-2
♣ E-K-3-2

Syd spiller seks grand uten meldinger fra motparten. Vest begynner med kløverdamen, som Syd stikker. Hvilket kort bør Syd spille nå?

20.

♠ E-10-9-4
♥ 7-6
♦ D-kn-10-9-
♣ 6-4
E
♠ D
♥ kn-10-5-4
♦ E-7-2
♣ K-10-9-6-4

Vest spiller fire spar etter følgende meldinger:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	pass	1 ♦	pass
1 ♠	2 ♥	2 ♠	pass
4 ♠	pass	pass	pass

Nord begynner med ruter tre. Syd stikker med esset. Vest legger ruter fem. Hvilket kort bør Syd spille nå?

REFERATER

Kan ikke Bridgejournalen gi litt mer inn-gående referater fra de større turneringene i Oslo?

E. G.

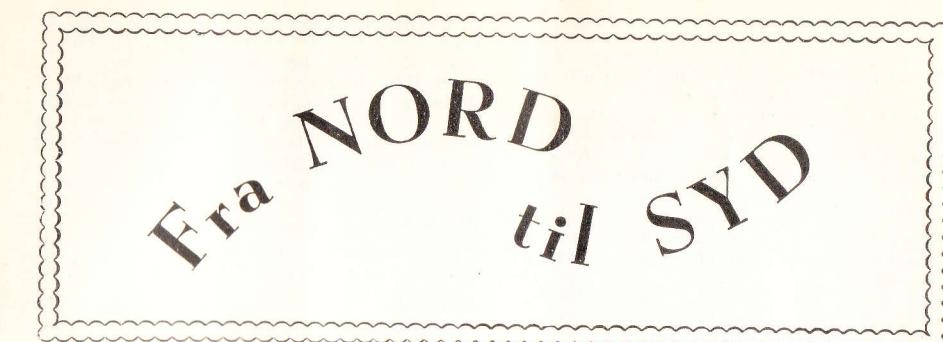
Dessværre har vi ikke plass til det. Da Bridgejournalen er et blad for hele landet, og ikke noe spesialblad for Oslo synes vi ikke det er riktig å fremheve en bestemt krets for sterkt, selv om denne kretsen er aldi så stor. Nasjonale mesterskap er noe annet — vi ofret temmelig meget plass på Norgesmesterskapsfinalene ifjor og vil gjøre det samme i år. Det samme er tilfelle med viktige internasjonale turneringer hvor norske spillere er med. Derfor ofret vi flere sider på bykampen Stockholm—Oslo ifjor, fordi det er et oppgjør mellom to hovedsteder kommer spørsmålet i en litt annen rekke enn Oslos interne konkurranser.

Red.

Utilstrekkelig melding

Etter de nye lovene er det ingen straff for utilstrekkelig melding hvis man retter den ved å avgiften laveste tilstrekkelige meldingen i samme farge (grand). Hvis den feilende avgir en hvilken som helst annen tilstrekkelig melding må hans makker passe under resten av meldingsforlopet. Den feilende kan også passe, men de må hans makker først passe under resten av meldingene, og hvis den feilende side blir motspillere kan melderen kreve eller nekte utspill i en bestemt farge.

Vennligst bruk trykte bokstaver	Tidlige sum	
Name	Adresse	Postkontor

Hønefoss nedsablet Bergen

men tapte etterpå for Kløverknekts 2.

Fjerde runde i Norgesmesterskapet ga en storsensasjon, nemlig at Hønefoss Bridgeklubb nedsablet Bergens Bridgeklubb med hele 71—33. Nå er riktig nok ikke lengre Bergens Bridgeklubb hva den var, det er Doubleton som har overtatt rollen som ledende klubb i Bergen, men likevel var det en sensasjon av de sjeldne. Spesielt de store tallene, som ikke rummer tvil.

Storseire ble det forøvrig også i et par andre kamper, nemlig Stavangers seier over Kristiansand S og Drammens Arb. forenings seier over Nybyen. De resultatene vi ikke før har gitt er følgende:

199. Grand, Ålesund—Ijsjorden	65—41
200. Hønefoss—Bergen	71—33
202. Larvik—Skiens	67—54
205. Kløverknekts 2, Oslo—Gjøvik	69—49
208. Sinsen, Oslo—Golia, Oslo	69—53
209. Kløverknekts 1, Oslo—Blommenholm	62—55

FEMTE RUNDE

Vi har hittil bare fått tre resultater fra femte runde. Duplikatklubben, Steinkjer, vant over Forcingklubben, Trondheim. Selv om vi er helt nøytrale må vi få lov å si det var synd, når finalen gikk i Trondheim kunne det ha vært morsomt om et Trondheimslag hadde vært med. Videre vant Stavanger stort over Larvik, og Kløverknekts 2 utklasset forrige rundes sensasjonslag, Hønefoss.

Kløverknekts 1 spiller mot Ski, og det ser ut til at klubben skal være den første til å få med til lag i finalen.

De resultater vi har er:

211. Duplikatklubben, Steinkjer—Forcingkl., Trondh.	56—51
213. Stavanger—Larvik	76—32
214. Kløverknekts 2—Hønefoss	74—12

VEST-AGDER

Kretsmeisterskapet for par er ferdigspilt, medfølgende resultater:

1. R. L. Kjeldsen—O. Tronstad, Foreningen, Kr.sand

2. Eidet—Robstad, Vennesla

3. Dahl—Pedersen, Br.kl. 1938, Kr.sand

I B-klassen fikk Christensen—Berntsen fra Bridgekl. 1938 en overveldende seier, ca. 75 poeng foran nr. 2.

De to beste parene i klasse A deltar i landsdelsfinalen i Sandefjord 6—7 mai.

Samtidig var det kretsting. Som ny formann i kretsen ble valgt fra Elsa Ræder Carlsen (den første damen i landet som er blitt valgt til formann for en krets). Hennes mann Carl Carlsen ble kasserer og Johannessen ble sekretær. Alle er fra Farsund.

KRISTIANSAND

Bymesterskapet for par er ferdigspilt. Hellavig—Larsen fra Br.kl. 1938 ble bymestre, presis som ifjor. De andre resultatene har vi desverre ikke.

VESTFOLD

Kretsmeisterskapet for par ga følgende resultater:

1. Strand—Bang, Grand Coup, Tønsberg	481
2. Pettersen—Jansen, Sandefjord BK	461½
3. Heggedahl—Børresen, Larvik Handelst.	458½
4. Pedersen—Jensen, Tønsberg BK/Grand Coup	450
5. Aasen—Røed, Ra BK	433½
6. Almen—Karlsen, Borre BK	433

De tre beste parene deltar i landsdelsfinalen i Sandefjord 6—7 mai. (Såvidt vi har hørt er det en mulighet for at den blir utsatt til 14—15 mai).

FOLLO

Årets eliteturnering i Follo krets ble vunnet av Jørgenrud—Jørgenrud, Kråkstad Bridgeklub.

INNTRØNDDELAG

Finalekampen i kretsmeisterskapet for klubber ble spilt 19. mars. Det ble spilt alle mot alle med 24 spill i hver kamp.

Verdal vant alle sine kamper, nøyaktig som i den innledende runden, og er derfor en overlegen kretsmeister. Laget besto av følgende spillere: Holthe—Eggen og Kalset—Segtnan.

Resultatene ble:

1. Verdal	6	103—72
2. Duplikatklubben, Steinkjer	4	119—67
3. Frosta	2	95—106
4. Mære	0	60—131

I parmeisterskapet ble resultatene:

1. Kalseth—Segtnan, Verdal	522
2. Tvete—Tvete, Frosta	498
3. Lein—Raylo, Verdal	467
4. Lyngstad—Dyrstad, K. K.	34
5. Thorp—Bjørgum, Levanger	460
	451

De tre beste parene går til landsdelsfinalen på Steinkjer.

Kretsen hadde samtidig kretsting, hvor det ble besluttet å forhøye kontingenget pr. medlem fra kr. 0.50 til kr. 1.— Til nytt styre ble valgt: Thorp, formann, E. Myhre, T. Taugbøl, Floan og Olsen Øren, samtlige fra Levanger-distriket.

NORD-NORGE

Sluttkampene i det uoffisielle Nord-Norgesmesterskapet for klubber, kvalifiseringen til Norgesmesterskapsfinalen, ble spilt i Bodø 31. mars til 2. april, med deltagelse av alle kretsmestre i Nord-Norge. Seks klubber deltok, og man spilte en kamp på 32 spill mot hver annen klubb.

Resultatet ble en klar seier for Mo i Rana, som spilte uavgjort mot Svolvær og vant resten av kampene. Svolvær kom på annenplass, to vinnerpoeng etter.

1. Mo Bridgeklubb	9	312—169
2. Svolvær BK	7	211—200
3. Lynklubben, Modø	6	217—192
4. Haarstad Sjakk og Bridgekl.	5	226—223
5. Sortland BK	2	149—262
6. Vadsø Klub	1	160—237

Det seirende laget, som dermed har kvalifisert seg til Norgesmesterskapsfinalen i Trondheim, besto av Per Schjetne, Per Trønsdal, K. Petersen-Øverleir og David Risør.

OSLO SLO BERGEN

Den årlige bykampen mellom Oslo og Bergen ble spilt i Bergen 23. og 24. april. Hver by stilte to lag, og man spilte en kamp mot hvert av de to lagene fra motstandernes by. Oslo vant begge kampene sine den første dagen. Oslo I vant over Bergen I med 53—44, og Oslo II vant med hele 76—22 over Bergen II.

Annen dag fikk begge byer en seier. Bergen I vant over Oslo II med 56—42, mens Oslo I vant over Bergen II med 70—64.

Det beste laget ble Oslo I, som besto av Halle — Schröder Nielsen, Astra, og Johansen — Nielsen, Kløverknekts.

Samtidig ble det spilt en kamp mellom et damelag fra Oslo og et fra Bergen. Oslo-laget, som besto av frk.nene HenrikSEN og fruene Farup — Herseth viste seg overlegne og vant med tilsammen 167—76.

BUSKERUD

Kretskampene i Buskerud krets har gitt følgende resultater:

Klasse A

1. Drammens Arb. foren.	11	+	198
2. Gulskogen	9	+	56
3. Landfaldøen	8	+	1
4. Drammens BK	7	+	56

Klasse B, avd. 1

1. Strømsø	9	+	270
2. Solberg	7	+	73

Klasse B, avd. 2

1. Kongsberg	8	+	258
2. Hokksund	8	+	70

Klasse C, avd. I

1. Howellkameratene	6	+	50
2. Skoger	5	+	25

Klasse C, avd. 2

1. Jernbanen	8	+	107
2. Snarum	4	+	21

I stikk-kampene mellom avdelingsvinnerne i B-klassen vant Kongsberg over Strømsø med 127—106, og i C-klassen slo Jernbanen Howellkameratene med 60—42.

På det seirende laget i A-klassen spilte A. Baltzeren, J. Røine, K. Schøne, A. Magnussen, K. Ohrberg, T. Nilsen, F. Bergstrøm og G. Bergstrøm.

Kretsmeisterskapet for par er også avviklet, og her ble resultatene:

1. Magnussen — Schøne, Dr. arb. for.	340
2. Andersen — Karlßen, Nybyen	340
3. Johansen — Jørgensen, Åssiden	334
4. Bjurstrøm — Wallstrøm, Drammens BK	329½
5. Bjørka — Hovland, Vikersund	323

Disse fem parene har kvalifisert seg til landsdelsfinalen i Sandefjord.

ROGALAND

Parmesterskapet i Rogaland er ferdigspilt, og ga følgende resultater:

1. Roth — Jensen, Stav. BK	462
2. Bratteli — Jacobsen, do.	449
3. Thorsen — Mathiesen, do.	446½
4. Aabø — Bødland, Rival	444½
5. Bakke — Helgevold, Svitnun	443
6. Bratteli — Fisse, Duplikat	441½

Disse seks parens spiller landsdelsfinalen i Stavanger.

Det startet i alt 56 par som spilte to utslagsrunder, hvoretter de 16 beste parene gikk til finalen. Turneringsleder var Hj. Andreassen.

Resultatet av marskonkurransen

94 poeng:	Finn Opsahl, Koppang
93 poeng:	Arne Aalborg, Eidsvoll
91 poeng:	Håkon Hoel, Harstad
89 poeng:	G. Hultin, Haugesund
89 poäng:	Magnus Sæther, Oslo
88 poeng:	Arne Sætra, Fevik
87 poeng:	Thomas Yh Iveland, Kirkenes
86 poeng:	Anders Granum, Skjæk, Folmer Hauerbach, Haugesund, B. Koustrup, København, I. H. Sivertsen, Trondheim, Kasper Øvstedal, Vågåmå
85 poeng:	Andr. Børsum, Oslo, Erik Ødegård, Åndalsnes
85 poeng:	Arthur Jervidala, Kirkenes
84 poeng:	Kaare Kjølstad, Tyrstrand, Erling Melbye, Eidsvoll, W. K. Melbye, Kongsberg, Henrik Schultz, Kirkenes
82 poeng:	W. Egeland sen., Kr. sand S.
82 poeng:	John Gisnås, Fannrem, Olav Gjennestad, Arendal, O. Stein Hansen, Oslo
82 poeng:	Leif Tvete, Frosta
81 poeng:	Trygg Eriksen, Bodø, Ernst Frantzen, Tyssetdal, Ola Lid, Voss
80 poeng:	Magnus Dahl, Oslo, Ragnar Engebretsen, Oslo, Bjarne E. Mølster, Voss
79 poeng:	Leiv Schwingel, Oslo, Olav O. Uleberg, Hornes
78 poeng:	Jonn Andersen, Oslo, Sverre Wetfæ, Hamar
78 poeng:	Ashbjørg Hering, Sortland
77 poeng:	Hans Jacobsen jun., Vestby, Karl Drablos, Oslo
77 poeng:	Finn Jervell, Vadso
76 poeng:	Astri Lien, Kirkenes, Wilh. Laybourn, København, Bjarne Rognlien, Hurdal
76 poeng:	Arne Nic. Sandnes, Kirkenes
75 poeng:	Werner Hansen, Køge, Danmark, Eystein Kvam, Orkanger
75 poeng:	Olav Wego, Oslo

Stillingen for de beste

Siden bare seks av ti resultater teller i årskonkurransen har vi valgt denne gangen å sette opp rekkefølgen for de beste ved å tella to av de tre resultatene som hittil er oppnådd. Derved får vi også med de som bare har sendt inn to resultater. Rekkefølgen blir da:

183 poeng:	Magnus Dahl, Oslo og Finn Opsahl, Koppang
180 poeng:	Håkon Hoel, Harstad
176 poeng:	John Gisnås, Fannrem
174 poeng:	Kaare Kjølstad, Tyrstrand, Arne Aalborg, Eidsvoll
173 poeng:	Harald Neergaard, Sandnessjøen, Hans Johan Stokke, Reistad, G. Hultin, Haugesund
171 poeng:	Trygg Eriksen, Bodø, Leiv Schwingel, Oslo
169 poeng:	Arne Sætra, Fevik, Thomas Th. Iveland, Kirkenes
168 poeng:	Folmer Hauerbach, Haugesund, Hans Jacobsen, jun, Vestby, Per Nielsen, Oslo, Finn Jervell, Vadso, I. H. Sivertsen, Trondheim
167 poeng:	O. Stein Hansen, Oslo
166 poeng:	Leif Tvete, Frosta, Erik Ødegård, Åndalsnes
165 poeng:	Ernst Frantzen, Tyssetdal
164 poeng:	Olav Wego, Oslo
162 poeng:	B. Koustrup, København, Bjarne Rognlien, Hurdal
161 poeng:	Olav Lid, Voss, Reidar Olsen, Raufoss, Henrik Schultz, Kirkenes
160 poeng:	W. K. Melbye, Kongsberg
159 poeng:	Ragnar Engebretsen, Oslo, Astrid Lien, Kirkenes, Bjarne E. Mølster, Voss
158 poeng:	Th. Beck, København, Andr. Børsum, Røa, W. Egeland sen. Kr. sand. S. Olav Gjennestad, Arendal, Werner Hansen, Køge, Danmark

Når er det?

Til underretning for leserne setter vi her opp en tabell over turneringer etc. som skal arrangeres i tiden som kommer. Vi er taknemlig for å få beskjed fra arrangører så snart datoene for et arrangement er fastsatt. Vi vil ta beskjed om dette inn i første nummer og la den bli stående til turneringen er ferdig. Interne klubbturer kan ikke regne å komme med.

Mai

4. og 8. i Oslo: Finalen i Oslo mesterskapet for par.

6—7 Landsdelsfinalene i Norgesmesterskapet for par. Spilles i Strømmen, Sandefjord, Stavanger, Steinkjer og Harstad.

18—21 i Trondheim: Finalekampene i Norgesmesterskapet for klubber.

20. i Trondheim: Norsk Bridgeforbunds årsting.

Juni

4—11. i Brighton, England: Europamesterskapet.

23—25 i Arendal: Finalen i Norgesmesterskapet for par.

August

ca. 20. i Asgårdstrand: Aasgaarden-turneringen.

November

11—19. Bermudas. Verdensmesterskapet.